

Slovenské vydanie

Právne predpisy

Zväzok 49

7. septembra 2006

Obsah	I Akty, ktorých uverejnenie je povinné	
	★ Nariadenie Rady (ES) č. 1322/2006 z 1. septembra 2006, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 1470/2001, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz integrovaných elektronických kompaktných žiaroviek (CFL-i) s pôvodom v Čínskej ľudovej republike	1
	Nariadenie Komisie (ES) č. 1323/2006 zo 6. septembra 2006, ktorým sa určujú paušálne dovozné hodnoty na určovanie vstupných cien určitých druhov ovocia a zeleniny	6
	II Akty, ktorých uverejnenie nie je povinné	
	Komisia	
	2006/598/ES:	
	★ Rozhodnutie Komisie zo 16. marca 2005 o štátnej pomoci ktorú má Taliansko – región Lazio – v úmysle poskytnúť na zníženie emisií plynov spôsobujúcich skleníkový efekt [oznámené pod číslom K(2005) 587] ⁽¹⁾	8
	2006/599/ES:	
	★ Rozhodnutie Komisie zo 6. apríla 2005 o programe štátnej pomoci, ktorú chce Taliansko poskytnúť na financovanie lodiarstva [oznámené pod číslom K(2005) 844] ⁽¹⁾	17
	2006/600/ES:	
	★ Rozhodnutie Komisie zo 4. septembra 2006, ktorým sa pre určité stavebné výrobky ustanovujú triedy odolnosti z hľadiska zaťaženia vonkajším ohňom, a ktoré sa týka strešných sendvičových panelov s obojstranným kovovým plášťom [oznámené pod číslom K(2006) 3883] ⁽¹⁾	24
	2006/601/ES:	
	★ Rozhodnutie Komisie z 5. septembra 2006 o núdzových opatreniach, pokiaľ ide o nepovolený geneticky modifikovaný organizmus LL RICE 601 vo výrobkoch z ryže [oznámené pod číslom K(2006) 3932] ⁽¹⁾	27

⁽¹⁾ Text s významom pre EHP

I

(Akty, ktorých uverejnenie je povinné)

NARIADENIE RADY (ES) č. 1322/2006**z 1. septembra 2006,****ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 1470/2001, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz integrovaných elektronických kompaktných žiaroviek (CFL-i) s pôvodom v Čínskej ľudovej republike**

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

1.2. Žiadosť o predbežné preskúmanie

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva,

so zreteľom na nariadenie Rady (ES) č. 384/96 z 22. decembra 1995 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva ⁽¹⁾ (ďalej len „základné nariadenie“), a najmä na jeho článok 11 ods. 3,

so zreteľom na návrh predložený Komisiou po porade s poradným výborom,

keďže:

- (3) Komisia dostala 3. augusta 2004 žiadosť podľa článku 11 ods. 3 nariadenia (ES) č. 384/96 obmedzenú na preskúmanie rozsahu výrobku. Žiadosť predložila spoločnosť Steca Batterieladesysteme und Präzisionselektronik GmbH, dovozca CFL-i vyrábaných v Čínskej ľudovej republike (ďalej len „žiadateľ“). Žiadateľ dovážal CFL-i napájané jednosmerným prúdom (ďalej len „DC-CFL-i“). Žiadateľ tvrdil, že DC-CFL-i majú iné základné technické a fyzikálne vlastnosti a iné konečné použitia a aplikácie ako CFL-i napájané striedavým prúdom (ďalej len „AC-CFL-i“). Žiadateľ ďalej tvrdil, že predmetom platného antidumpingového cla by mali byť iba AC-CFL-i, keďže predmetom pôvodného prešetrovania boli iba AC-CFL-i. V dôsledku toho žiadateľ tvrdil, že DC-CFL-i by sa mali explicitne vylúčiť z rozsahu antidumpingového cla a že vymedzenie príslušného výrobku v pôvodnom nariadení by sa malo zodpovedajúcim spôsobom zmeniť a doplniť. Žiadateľ takisto požadoval, aby malo akékoľvek vylúčenie DC-CFL-i z rozsahu výrobku retroaktívny účinok.

1. POSTUP**1.1. Existujúce opatrenia**

- (1) Nariadením (ES) č. 1470/2001 ⁽²⁾ (ďalej len „pôvodné nariadenie“) uložila Rada konečné antidumpingové clo v rozpätí od 0 % do 66,1 % na dovoz integrovaných elektronických kompaktných žiaroviek (ďalej len „CFL-i“) s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (ďalej len „pôvodné prešetrovanie“).
- (2) Po prešetrovaní v súlade s článkom 13 základného nariadenia Rada nariadením (ES) č. 866/2005 ⁽³⁾ rozšírila konečné antidumpingové opatrenia uložené pôvodným nariadením na dovoz rovnakého výrobku odosielaný z Vietnamskej socialistickej republiky, Pakistsanskej islamskej republiky a Filipínskej republiky.

1.3. Začatie konania

- (4) Komisia dospela po porade s poradným výborom k záveru, že existuje dostatočný dôkaz *prima facie*, a oznámením (ďalej len „oznámenie o začatí konania“) uverejneným v Úradnom vestníku Európskej únie ⁽⁴⁾ oznámila začatie čiastočného predbežného preskúmania v súlade s článkom 11 ods. 3 základného nariadenia obmedzeného na preskúmanie rozsahu výrobku.

1.4. Prešetrovanie

- (5) Komisia oficiálne oznámila orgánom Čínskej ľudovej republiky (ďalej len „ČĽR“), výrobcom/vývozcem v ČĽR, dovozcom v Spoločenstve, o ktorých je známe, že sa ich konanie týka, výrobcom v Spoločenstve a združeniam výrobcov v Spoločenstve začatie prešetrovania. Zainteresované strany dostali príležitosť písomne oznámiť svoje stanoviská a požiadať o vypočutie v rámci lehoty stanovenej v oznámení o začatí konania.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 56, 6.3.1996, s. 1. Nariadenie naposledy zmenené a doplnené nariadením (ES) č. 2117/2005 (Ú. v. EÚ L 340, 23.12.2005, s. 17).

⁽²⁾ Ú. v. ES L 195, 19.7.2001, s. 8.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 145, 9.6.2005, s. 1.

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ C 301, 7.12.2004, s. 2.

- (6) Komisia si od všetkých strán, o ktorých je známe, že sa ich konanie týka, a všetkých ostatných spoločností, ktoré sa prihlásili v rámci lehôt stanovených v oznámení o začatí konania, vyžiadala iba základné informácie týkajúce sa celkového obratu, hodnoty a objemu predaja v Európskom spoločenstve, výrobnnej kapacity, skutočnej výroby, hodnoty a objemu celkového dovozu CFL-i a DC-CFL-i. Komisia získala a overila všetky informácie, ktoré považovala za potrebné na účely posúdenia toho, či je potrebné zmeniť a doplniť rozsah existujúcich opatrení.
- (7) Päť výrobcov/vývozcov v ČLR, jeden výrobca v Spoločenstve, jeden dovozca prepojený s vývozcom/výrobcom v ČLR a jedenásť neprepojených dovozcov v Spoločenstve spolupracovalo v súčasnom prešetrovaní a predložilo základné informácie uvedené v odôvodnení 6.

1.5. Obdobie prešetrovania

- (8) Obdobie prešetrovania sa vzťahovalo na obdobie od 1. novembra 2003 do 31. októbra 2004 (ďalej len „OP“).

1.6. Zverejnenie

- (9) Všetky zainteresované strany boli informované o základných skutočnostiach a úvahách, na základe sa dospelo k súčasným záverom. V súlade s článkom 20 ods. 5 základného nariadenia bola stranám po uvedenom zverejnení poskytnutá lehota, v rámci ktorej mohli vzniesť námietky.
- (10) Ústne a písomné pripomienky, ktoré strany predložili, boli posúdené, a v náležitých prípadoch boli zistenia zodpovedajúcim spôsobom upravené.

2. PRÍSLUŠNÝ VÝROBOK

- (11) Príslušným výrobkom sú, ako je definované v článku 1 pôvodného nariadenia, CFL-i v súčasnosti označované kódom KN ex 8539 31 90. CFL-i je elektronická kompaktná žiarivka s jednou alebo viacerými sklenenými trubicami s osvetľovacími prvkami a elektronickými súčasťami pripevnenými k päťici alebo zabudovanými v päťici. Ako je uvedené v odôvodnení 11 nariadenia Komisie (ES) č. 255/2001 zo 7. februára 2001, ktorým sa ukladá dočasné antidumpingové clo na dovoz CFL-i s pôvodom v ČLR⁽¹⁾ (ďalej len „dočasné nariadenie“), a ako sa potvrdilo konečnými zisteniami pôvodného nariadenia, príslušný výrobok je navrhnutý tak, aby nahradil bežné žiarovky a aby bol kompatibilný s rovnakými objímkami ako v prípade týchto žiaroviek.
- (12) Aj keď sa počas pôvodného prešetrovania stanovili rôzne druhy výrobku v závislosti okrem iného od životnosti,

výkonu a krytu žiarivky, rôzne napájacie napätie sa neprešetrovalo a zainteresované strany počas pôvodného prešetrovania nevzniesli v tejto súvislosti žiadne námietky.

3. VÝSLEDKY PREŠETROVANIA

3.1. Metodika

- (13) S cieľom posúdiť, či sa DC-CFL-i a AC-CFL-i majú považovať za jeden rovnaký výrobok alebo za dva rôzne výrobky, sa preskúmalo, či majú DC-CFL-i a AC-CFL-i rovnaké základné fyzikálne a technické vlastnosti a konečné použitia. V tejto súvislosti sa takisto preskúmala zameniteľnosť a vzájomná konkurencia AC-CFL-i a DC-CFL-i v Spoločenstve.

3.2. Základné fyzikálne a technické vlastnosti

- (14) Všetky CFL-i pozostávajú z dvoch hlavných častí: jednej (alebo viacerých) plynovej(-ých) výbojky(-ok) a jedného elektronického predradníka. Elektronický predradník v podstate dodáva elektróny do plynovej výbojky. Elektróny aktivujú plyn, ktorý vyžaruje energiu vo forme svetla.
- (15) Napájacie napätie sa však v prípade AC-CFL-i a DC-CFL-i líši; t. j. v prípade AC-CFL-i je striedavé, kým v prípade DC-CFL-i je jednosmerné. V dôsledku toho musia mať elektronické predradníky používané v DC-CFL-i iné komponenty ako predradníky používané v AC-CFL-i, pretože musia plniť dodatočné funkcie, konkrétne meniť jednosmerné napätie na striedavé napätie, aby sa zabezpečilo vyžarovanie svetla.
- (16) Výrobné odvetvie Spoločenstva tvrdilo, že v pôvodnom prešetrovaní sa výrobok vyrábaný v analogickej krajine (Mexiko) považoval za podobný výrobok, aj keď boli CFL-i vyrábané v tejto krajine určené na nižšie napätia. Z uvedeného dôvodu by sa mali AC-CFL-i používané v nízkonapäťových systémoch takisto považovať za rovnaké výrobky ako DC-CFL-i. Je však potrebné poznamenať, že aj keď napäťový systém v Mexiku je iný ako napäťový systém v Spoločenstve, CFL-i vyrábané v Mexiku a CFL-i vyrábané v Spoločenstve sú napájané striedavým prúdom. Oba výrobky majú presne rovnaké funkcie, t. j. nahradiť bežné žiarovky na príslušných trhoch.
- (17) V rámci súčasného preskúmania nie je rozdiel medzi týmito dvoma druhmi žiaroviek iba v napätí, ako v prípade uvedených mexických žiaroviek, ale aj v štruktúre napájania DC-CFL-i a AC-CFL-i, čo si vyžaduje používanie rôznych komponentov, a preto má každý druh iné technické vlastnosti.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 38, 8.2.2001, s. 8.

3.3. Základné konečné použitia a zameniteľnosť

- (18) Ako je uvedené v odôvodnení 11, výrobok, ktorého sa týkalo pôvodné prešetrovanie, je určený na nahradenie bežných žiaroviek.
- (19) Na základe informácií predložených výrobným odvetvím Spoločenstva a čínskymi vyvážajúcimi výrobcami predstavuje celková spotreba DC-CFL-i na trhu Spoločenstva menej ako 2 % celkovej spotreby CFL-i. Z uvedeného vyplýva, že AC-CFL-i sú najviac dovážaným a najviac používaným druhom CFL-i na trhu Spoločenstva, t. j. takmer 100 % celkového dovozu a celkového predaja v Spoločenstve predstavujú AC-CFL-i.
- (20) Vzhľadom na uvedené skutočnosti sú AC-CFL-i určené na to, aby nahradili najviac používané žiarovky a aby boli kompatibilné s rovnakými objímkami, ako v prípade týchto žiaroviek. Keďže DC-CFL-i nie sú napájané rovnakým vstupným prúdom, ak sa použijú v rovnakej objímke ako bežná žiarovka, nebudú vyžarovať svetlo. V opačnom prípade AC-CFL-i, ak sa použijú v objímke s jednosmerným prúdom, takisto nebudú vyžarovať svetlo. Vzhľadom na uvedené, na vyžarovanie svetla v prípade DC-CFL-i je potrebný jednosmerný prúd a na vyžarovanie svetla v prípade AC-CFL-i je potrebný striedavý prúd.
- (21) Okrem toho, AC-CFL-i sa používajú v aplikáciách uvedených v odôvodnení 110 dočasného nariadenia, t. j. v domácnostiach, priemysle a množstve obchodných prevádzok, akými sú obchody a reštaurácie, kým DC-CFL-i sa okrem vzácných výnimiek v týchto aplikáciách nepoužívajú. Používatelia AC-CFL-i sú väčšinou pripojení k verejnej elektrickej sieti, kým DC-CFL-i sa používajú v oblastiach bez pripojenia k verejnej elektrickej sieti a sú spojené najmä s inými zdrojmi elektrickej energie (batérie, solárne systémy, fotovoltaické panely). Používajú sa v izolovaných alebo vidieckych oblastiach na účely ťažby, osvetlenia úkrytov, svietenia v kempingoch, na plavidlách atď. Na základe toho sa usúdilo, že DC-CFL-i nemôžu nahradiť bežné žiarovky, a že v dôsledku toho nie sú AC-CFL-i a DC-CFL-i zameniteľné.
- (22) Dospelo sa preto k záveru, že v zmysle pôvodného nariadenia sa bežné žiarovky považujú za žiarovky napájané striedavým prúdom.
- (23) Výrobné odvetvie Spoločenstva tvrdilo, že bez ohľadu na uvedené majú AC-CFL-i a DC-CFL-i rovnaké konečné použitie, t. j. vyžarovanie svetla. Mali by sa preto považovať za jediný výrobok. V tejto súvislosti výrobné odvetvie Spoločenstva prirovnalo AC-CFL-i a DC-CFL-i

k rôznym druhom automobilov v závislosti od toho, či sú poháňané zážihovými alebo vznetrovými motormi. Výrobné odvetvie Spoločenstva tvrdilo, že obidva druhy automobilov by mali rovnaké funkcie, t. j. motorizovaná cestná preprava osôb, a preto by sa považovali za jediný výrobok.

- (24) Odhliadnuc od skutočnosti, že stanovenie toho, či automobily poháňané zážihovými a vznetrovými motormi predstavujú jediný výrobok, nie je predmetom súčasného predbežného preskúmania, sa však uvedené prirovnanie považovalo za nevhodné, pretože je zamerané na nesprávny parameter (motor). V tomto prípade je relevantným parametrom skutočnosť, či má výrobok fyzikálne a technické vlastnosti na vyžarovanie svetla, ak sa používa v objímke pre bežné žiarovky.
- (25) Niektoré strany tvrdili, že veľmi obmedzený počet špecifických modelov AC-CFL-i by mohol byť napájaný striedavým aj jednosmerným prúdom. Zistilo sa, že tieto žiarivky majú rovnaké koncové použitia ako AC-CFL-i napájané výlučne striedavým prúdom. Považujú sa preto za žiarivky napájané striedavým prúdom.
- (26) Z uvedeného vyplýva, že AC-CFL-i a DC-CFL-i nie sú zameniteľné a preto nemajú rovnaké konečné použitia.

3.4. Konkurencia medzi AC-CFL-i a DC-CFL-i

- (27) Ako je uvedené, AC-CFL-i a DC-CFL-i sa nepoužívajú v rovnakých oblastiach, a teda nie sú zameniteľné, dodávajú sa však na rôzne trhy. Okrem toho, vzhľadom na špecifické konečné použitia možno DC-CFL-i kúpiť v špecializovaných obchodoch alebo priamo od výrobcov. Naopak AC-CFL-i možno kúpiť vo väčšine obchodov pre široký okruh spotrebiteľov.
- (28) Jediný spolupracujúci výrobca v ES tvrdil, že v oblastiach, kde je dostupný striedavý prúd, sa spotrebiteľia môžu rozhodnúť vybaviť sa fotovoltaickými panelmi a solárnymi panelmi, ktoré vyrábajú jednosmerný prúd. Tvrdilo sa, že v týchto oblastiach by existovala konkurencia medzi DC-CFL-i a AC-CFL-i. Je potrebné poznamenať, že rozhodnutie medzi dvomi zdrojmi energie je rozhodnutím, ktoré z dôvodu úrovne potrebných investícií a vzhľadom na skutočnosť, že sa týka všetkých elektrických spotrebiteľov v dome, ide nad rámec samotného používania CFL-i. Je preto veľmi nepravdepodobné, že dôvodom na investície do fotovoltaických panelov by bola iba konkurencia medzi DC-CFL-i a AC-CFL-i. Takisto je potrebné poznamenať, že DC-CFL-i sú oveľa drahšie ako AC-CFL-i, a preto sa usudzuje, že toto tvrdenie nie je podložené žiadnym ekonomickým dôvodom. Toto tvrdenie sa preto muselo zamietnuť.

- (29) Keďže DC-CFL-i a AC-CFL-i nemožno používať v rovnakých druhoch elektrickej sieti, dospelo sa k záveru, že medzi týmito druhmi neexistuje konkurencia.

3.5. Rozdiel medzi DC-CFL-i a AC-CFL-i

- (30) Tvrdilo sa, že DC-CFL-i a AC-CFL-i nie je možné jasne odlišiť. V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že aj keď DC-CFL-i a AC-CFL-i patria do rovnakého kódu KN ex 8539 31 90, možno ich ľahko odlišiť. V skutočnosti sa na odlišenie DC-CFL-i od AC-CFL-i môže použiť toto kritérium: DC-CFL-i nevyžarujú svetlo, ak sa používajú v objímke so striedavým prúdom a sú zapnuté.
- (31) Okrem toho, DC-CFL-i sú jasne označené, t. j. nízke napätie je jasne uvedené na výrobku, aby sa zákazníci vyhli používaniu týchto žiaroviek v objímkach so striedavým prúdom a aby sa v dôsledku toho nezničili.

4. ZÁVER TÝKAJÚCI SA ROZSAHU VÝROBKU

- (32) Na základe uvedených zistení sa preukázalo, že DC-CFL-i a AC-CFL-i nemajú rovnaké základné fyzikálne a technické vlastnosti, ani rovnaké základné konečné použitia. Uvedené výrobky nie sú zameniteľné a na trhu Spoločenstva si nekonkurujú. Na základe toho sa dospelo k záveru, že DC-CFL-i a AC-CFL-i sú dva rôzne výrobky a platné antidumpingové clo na dovoz CFL-i s pôvodom v ČLR by sa nemalo uplatňovať na dovoz DC-CFL-i. Takisto z toho vyplýva, že DC-CFL-i neboli predmetom pôvodného prešetrovania, hoci v pôvodnom nariadení to nebolo explicitne uvedené.
- (33) Na základe uvedeného by sa rozsah uplatňovania existujúcich opatrení mal objasniť prostredníctvom zmeny a doplnenia pôvodného nariadenia.
- (34) Keďže opatrenia uložené nariadením (ES) č. 1470/2001 boli nariadením (ES) č. 866/2005 rozšírené na dovoz CFL-i zasielaných z Vietnamu, Pakistanu a/alebo Filipín, tiež s deklaroványm pôvodom vo Vietname, v Pakistane alebo na Filipínach, toto nariadenie by sa malo zodpovedajúcim spôsobom zmeniť a doplniť.

5. ŽIADOSŤ O RETROAKTÍVNE UPLATŇOVANIE

- (35) Vzhľadom na závery v odôvodneniach 32 a 33, že DC-CFL-i neboli súčasťou príslušného výrobku v pôvodnom prešetrovaní, ktoré viedlo k uloženiu anti-

dumpingových opatrení na dovoz CFL-i z ČLR, objasnenie rozsahu výrobku by malo mať retroaktívny účinok k dátumu uloženia existujúceho konečného antidumpingového cla.

- (36) V dôsledku toho by sa konečné antidumpingové clo zaplatené v Spoločenstve podľa nariadenia Rady (ES) č. 1470/2001 na dovoz CFL-i malo nahradiť v prípade tých dovozných transakcií, ktoré sa týkali DC-CFL-i. O náhradu je potrebné požiadať vnútroštátne colné orgány v súlade s uplatniteľnými vnútroštátnymi colnými právnymi predpismi a bez toho, aby boli dotknuté vlastné zdroje Spoločenstiev, a najmä článok 7 ods. 1 nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000 z 22. mája 2000, ktorým sa vykonáva rozhodnutie 94/728/ES, Euratom o systéme vlastných zdrojov Spoločenstiev ⁽¹⁾,

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Nariadenia (ES) č. 1470/2001 sa mení takto:

1. Článok 1 ods. 1 sa nahrádza takto:

„1. Na dovoz elektronických kompaktných žiaroviek napájaných striedavým prúdom (vrátane elektronických kompaktných žiaroviek napájaných striedavým aj jednosmerným prúdom) s jednou alebo viacerými sklenenými trubicami so všetkými osvetľovacími prvkami a elektronickými súčasťami pripevnenými k päťici alebo zabudovanými v päťici, patriacich do kódu KN ex 8539 31 90 (kód TARIC 8539 31 90*91 do 10. septembra 2004 a kód TARIC 8539 31 90*95 od 11. septembra 2004), s pôvodom v Čínskej ľudovej republike sa týmto ukladá konečné antidumpingové clo.“

2. Článok 2 ods. 1 sa nahrádza takto:

„1. Sumy získané prostredníctvom dočasného antidumpingového cla podľa nariadenia (ES) č. 255/2001 o dovoze elektronických kompaktných žiaroviek napájaných striedavým prúdom (vrátane elektronických kompaktných žiaroviek napájaných striedavým aj jednosmerným prúdom) s jednou alebo viacerými sklenenými trubicami so všetkými osvetľovacími prvkami a elektronickými súčasťami pripevnenými k päťici alebo zabudovanými v päťici s pôvodom v Čínskej ľudovej republike sa vyberajú podľa sadzby cla uloženého s konečnou platnosťou. Sumy získané prostredníctvom dočasného cla podľa nariadenia (ES) č. 255/2001 na dovoz výrobkov vyrobených spoločnosťou Zhejiang Sunlight Group Co., Ltd sa vyberajú podľa sadzby cla uloženého s konečnou platnosťou na dovoz výrobkov vyrobených spoločnosťou Zhejiang Yankon Group Co., Ltd (doplnkový kód TARIC A241).“

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 130, 31.5.2000, s. 1.

Článok 2

Článok 1 ods. 1 nariadenia (ES) č. 866/2005 sa nahrádza takto:

„1. Konečné antidumpingové clo vo výške 66,1 % uložené nariadením (ES) č. 1470/2001 na dovoz elektronických kompaktných žiaroviek napájaných striedavým prúdom (vrátane elektronických kompaktných žiaroviek napájaných striedavým aj jednosmerným prúdom) s jednou alebo viacerými sklenenými trubicami so všetkými osvetľovacími prvkami a elektronickými súčasťami pripevnenými k päťici alebo zabudovanými v päťici, patriacich do kódu KN ex 8539 31 90 (kód TARIC 8539 31 90*91 do 10. septembra 2004 a kód TARIC 8539 31 90*95 od 11. septembra 2004), s pôvodom v Čínskej ľudovej republike sa týmto rozširuje na elektronické kompaktné žiarivky napájané striedavým prúdom (vrátane elektronických kompaktných žiaroviek napájaných striedavým aj jednosmerným prúdom) s jednou alebo viacerými sklenenými trubicami so všetkými osvetľovacími prvkami a elektronickými súčasťami

pripevnenými k päťici alebo zabudovanými v päťici, odosielané z Vietnamu, Pakistanu a/alebo Filipín, tiež s deklarovaným pôvodom vo Vietname, v Pakistane alebo na Filipínach (kód TARIC 8539 31 90*92).“

Článok 3

1. Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Uplatňuje sa od 9. februára 2001.

2. Akákoľvek náhrada antidumpingového cla zaplateného na základe nariadenia (ES) č. 1470/2001 v období od 9. februára 2001 do dňa nadobudnutia účinnosti súčasného nariadenia sa uskutočňuje bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia nariadenia (ES, Euratom) č. 1150/2000, ktorým sa vykonáva rozhodnutie 94/728/ES, Euratom, a najmä jeho článok 7.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 1. septembra 2006

Za Radu
predseda
E. TUOMIOJA

NARIADENIE KOMISIE (ES) č. 1323/2006**zo 6. septembra 2006,****ktorým sa určujú paušálne dovozné hodnoty na určovanie vstupných cien určitých druhov ovocia a zeleniny**

KOMISIA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva,

so zreteľom na nariadenie Komisie (ES) č. 3223/94 z 21. decembra 1994 o uplatňovaní režimu dovozu ovocia a zeleniny ⁽¹⁾, najmä na jeho článok 4 ods. 1,

keďže:

- (1) Nariadenie (ES) č. 3223/94 predpokladá, pri uplatňovaní výsledkov multilaterálnych obchodných rokovaní Uruguajského kola, kritériá, ktorými Komisia určí paušálne dovozné hodnoty pre tretie krajiny, pre produkty a na obdobia, ktoré sú spresnené v jeho prílohe.

- (2) Pri uplatnení vyššie uvedených kritérií musia byť paušálne dovozné hodnoty stanovené na úrovniach určených v prílohe k tomuto nariadeniu,

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Paušálne dovozné hodnoty uvedené v článku 4 nariadenia (ES) č. 3223/94 sú stanovené podľa údajov uvedených v tabuľke prílohy.

Článok 2

Toto nariadenie nadobúda účinnosť 7. septembra 2006.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 6. septembra 2006

Za Komisiu

Jean-Luc DEMARTY

generálny riaditeľ pre poľnohospodárstvo
a rozvoj vidieka

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 337, 24.12.1994, s. 66. Nariadenie naposledy zmenené a doplnené nariadením (ES) č. 386/2005 (Ú. v. EÚ L 62, 9.3.2005, s. 3).

PRÍLOHA

k nariadeniu Komisie zo 6. septembra 2006, ktorým sa určujú paušálne dovozné hodnoty na určovanie vstupných cien určitých druhov ovocia a zeleniny

(EUR/100 kg)

Kód KN	Kód tretích krajín ⁽¹⁾	Paušálna dovozná hodnota
0702 00 00	052	83,4
	999	83,4
0707 00 05	052	85,3
	999	85,3
0709 90 70	052	85,1
	999	85,1
0805 50 10	388	63,0
	524	47,9
	528	58,0
	999	56,3
0806 10 10	052	74,7
	220	178,5
	400	181,8
	624	105,2
	999	135,1
0808 10 80	388	87,1
	400	95,4
	508	80,5
	512	100,7
	528	59,3
	720	81,1
	800	174,2
	804	107,2
	999	98,2
0808 20 50	052	105,7
	388	91,7
	720	88,3
	999	95,2
0809 30 10, 0809 30 90	052	114,3
	999	114,3
0809 40 05	052	70,3
	066	44,7
	098	41,6
	624	150,5
	999	76,8

⁽¹⁾ Nomenklatúra krajín podľa nariadenia Komisie (ES) č. 750/2005 (Ú. v. EÚ L 126, 19.5.2005, s. 12). Kód „999“ označuje „iné miesto pôvodu“.

II

(Akty, ktorých uverejnenie nie je povinné)

KOMISIA

ROZHODNUTIE KOMISIE

zo 16. marca 2005

o štátnej pomoci ktorú má Taliansko – región Lazio – v úmysle poskytnúť na zníženie emisií plynov spôsobujúcich skleníkový efekt*[oznámené pod číslom K(2005) 587]***(Iba taliansky text je autentický)****(Text s významom pre EHP)**

(2006/598/ES)

KOMISIA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV,

(2) Taliansko odpovedalo 23. júla 2003.

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na článok 88 ods. 2 prvú zarážku,

(3) Spoločnosť ACEA SpA (ďalej len „ACEA“), ktorá je príjemcom pomoci, odpovedala 8. septembra 2003. Dňa 15. septembra 2003 bola uvedená odpoveď spolu s mnohými ďalšími požiadavkami poslaná Taliansku, aby prednieslo svoje pripomienky. Požiadavky zahŕňali:

so zreteľom na Dohodu o Európskom hospodárskom priestore, a najmä na jej článok 62 ods. 1 písm. a),

— poskytnutie kópie ustanovujúcej akcionárskej zmluvy medzi spoločnosťami ACEA a Electrabel o založení AEP,

po výzve zainteresovaných strán, aby predniesli svoje pripomienky v zmysle hore uvedených článkov⁽¹⁾,

keďže:

— poskytnutie podmienok prevedenia činnosti spoločnosti ACEA na AEP, najmä otázky, či sa bral ohľad na predmetné opatrenie,

I. KONANIE

(1) Rozhodnutím z 13. mája 2003, notifikovaným Taliansku listom s rovnakým dátumom Komisia rozhodla začať konanie vo veci formálneho zisťovania v zmysle článku 88 ods. 2 zmluvy ohľadom predmetnej pomoci, pričom adresovala Taliansku a všetkým zainteresovaným stranám výzvu, aby predniesli svoje pripomienky⁽²⁾.

— oznámenie činností spoločnosti ACEA, ktoré by boli zaťažené vrátením pomoci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 188, 8.8.2003, s. 8.⁽²⁾ Pozri poznámku pod čiarou 1.

(4) Taliansko odpovedalo najprv 18. marca 2004 a potom 29. apríla 2004.

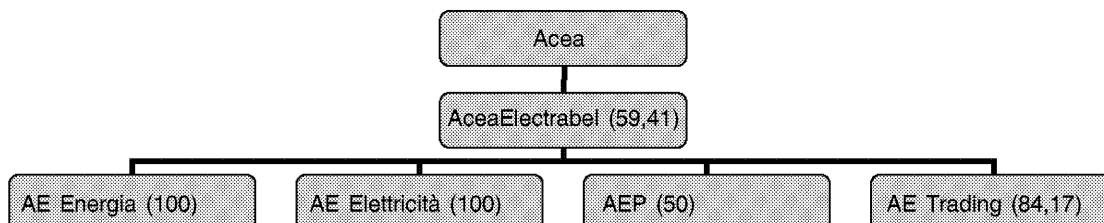
II. OPIS POMOCI

- (5) Pomoc sa spočiatku týkala dvoch projektov na úsporu energie, financovaných regiónom Lazio, a to siete diaľkového vykurovania a jednej veternej elektrárne. Oba projekty boli vyhlásené za zlučiteľné, ale napriek tomu sa v prípade prvého projektu rozhodlo začať konanie v zmysle článku 6 nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 na základe prípadu „Deggendorf“⁽³⁾. Projekt sa týka siete diaľkového vykurovania v mestskej štvrti Torrino Mezzocamino blízko Ríma. Sieť bude napájaná energiou vyrobenou zariadením na produkciu elektriny a tepla, na ktorom sa čiastočne vykonalo rozšírenie kapacity a prestavba, a ktoré bude zabezpečovať vykurovanie v novej štvrti. Dve ďalšie štvrte blízko Ríma – Torrino Sud a Mostacciano – sú už prostredníctvom siete diaľkového vykurovania napojené na elektrárňu, ktorá vyrába elektrinu aj teplo. Nový projekt predstavuje rozšírenie siete, ktorej potrubia budú mať dĺžku 14 km.
- (6) Investičné náklady na uvedený projekt dosahujú sumu 9 500 000 EUR. Náklady sú obmedzené na investície týkajúce sa systému diaľkového rozvodu, nezahŕňajú náklady na zvýšenie kapacity turbíny. Výška sumy pomoci je 3 800 000 EUR.

- (7) Právny základ opatrenia predstavuje rozhodnutie Regionálnej rady (Giunta Regionale) Lazia č. 4556 zo 6. augusta 1999, podľa ktorého boli projekty vybrané na financovanie prostredníctvom „uhlíkovej dane (carbon tax)“. Opatrenie sa totiž financuje práve z príjmov z uhlíkovej dane zavedenej článkom 8 zákona o štátnom rozpočte schváleným dňa 23. decembra 1998 (zákon č. 448/98). Výnosom ministra životného prostredia č. 337 z 20. júla 2000 boli schválené kritériá a spôsoby, ktoré región pri využívaní zdrojov získaných prostredníctvom uvedenej dane musí dodržiavať.

III. PRÍJEMCOVIA POMOCI

- (8) Podnikom prijímajúcim pomoc bola ACEA, bývalý mestský podnik mesta Rím. Po sérii reorganizácií, ktoré postihli mnohé ďalšie podniky, medzi nimi aj Electrabel, je dnes príjemcom iný podnik, a to AceaElectrabel Produzione (AEP). 50 % akcií AEP ovláda Electrabel Italia a 50 % spoločnosť AceaElectrabel. Prvú zo 100 % ovláda spoločnosť Electrabel (Belgicko). Druhú zo 40,59 % ovláda firma Electrabel Italia a 59,41 % akcií ovláda ACEA.

Poznámka: graf skupiny ACEA; čísla v zátvorkách označujú mieru akcionárskeho vplyvu zo strany ovládajúcej spoločnosti; zvyšok ostáva pod kontrolou Electrabel Italia, talianskej filiálky belgickej skupiny Electrabel.

IV. DÔVODY ZAČATIA KONANIA V ZMYSLE ČLÁNKU 88 ODS. 2

- (9) Komisia sa domnieva⁽⁴⁾, že vyšetrovaný projekt bol v súlade s ustanoveniami smerníc o ochrane životného prostredia. Komisia napriek tomu vyslovila pochybnosti a rozhodla začať konanie vo veci formálneho zisťovania, pretože sa domnievala, že by sa mali uplatňovať princípy a kritériá, ktoré Súdny dvor vyslovil v uzneseniach k prípadu „Deggendorf“.

- (10) Vyšlo najavo, že užívateľ – spoločnosť ACEA – bol jedným z takzvaných mestských podnikov (podniky verejných služieb spravované orgánmi miestnej verejnej správy) v energetickom sektore, ktoré využívali programy pomoci vyšetované v rozhodnutí Komisie 2003/193/ES z 5. júna 2002⁽⁵⁾ o štátnej pomoci vo forme daňových úľav a zvýhodnených pôžičiek poskytovaných Talianskom v prospech podnikov verejných služieb s väčšinovým verejným vlastníctvom. Napriek tomu, že toto rozhodnutie sa týka výhradne programov pomoci a nezaobera sa situáciou jednotlivých prijímateľov, aspoň jeden z uvedených programov bol určený všetkým podnikom, ktoré vyhovovali určeným podmienkam a ACEA v tom čase uvedeným podmienkam vyhovovala.

⁽³⁾ Rozsudok Súdneho dvora z 15. mája 1997, vec C-355/95 P (Textilwerke Deggendorf GmbH/Komisia Európskych spoločenstiev a Nemecká spolková republika), Zb. 1997, s. I-2549.

⁽⁴⁾ Bod 3.4 rozhodnutia o začatí konania K(2003) 1468, konečné znenie z 13.5.2003 ohľadom pomoci N 90/2002.

⁽⁵⁾ Ú. v. EÚ L 77, 24.3.2003, s. 21.

- (11) Komisia v rozhodnutí 2003/193/ES prehlásila, že takého nenotifikované programy pomoci sú nezlučiteľné a nelegálne a v článku 3 uložila Talianskej republike získať späť sumy, ktoré boli v rámci hore uvedených programov pomoci prípadne vyplatené. ACEA sa proti uvedenému rozhodnutiu odvolala na súde prvého stupňa⁽⁶⁾, pričom na tomto mieste uviedla, že predmetnú pomoc využívala. Finančné správy ACEA uvádzajú jasné odkazy na riziko potreby vrátenia štátnej pomoci, ako napríklad polročná správa zo septembra 2004⁽⁷⁾.
- (12) Až po dvoch výzvach, ktoré Komisia talianskym orgánom poslala, aby im pripomenula ich povinnosť získať uvedené sumy späť, talianske orgány Komisiu informovali, že po viac ako dvoch rokoch od prijatia rozhodnutia 2003/193/ES sa ešte stále usilujú splniť povinnosť spätného získania poskytnutej štátnej pomoci, ktorú im Komisia uložila prostredníctvom prijatia a aktualizácie príslušných administratívnych opatrení. Medzi iným nevyjasnili, či sa už podarilo získať späť sumy, ktoré využívala spoločnosť ACEA. Na základe hore uvedených informácií by sa malo dospieť k záveru, že ACEA dostala a zatiaľ nevrátila pomoc v rámci nezlučiteľných programov, ktoré boli posudzované ako predmet rozhodnutia 2003/193/ES.
- (13) Komisia preto usúdila, že nemôže stanoviť výšku sumy pomoci, ktorú ACEA už dostala a ktorú musí vrátiť.
- (14) Komisia na druhej strane usúdila, že nemôže hodnotiť kumulatívny účinok „starej“ a „novej“ pomoci a jeho pravdepodobný narušajúci vplyv na spoločný trh.
- vplyv na obchod; okrem toho, keďže sa predpokladá, že vykurovanie nie je obchodovateľné a že nemôže byť posudzované ako náhrada za iné zdroje energie, by tým hospodárska súťaž nebola narušená.
- (18) Taliansko popiera aj uplatňovanie uznesenia v prípade Deggendorf, zdôvodnenia sú uvedené v bodoch 19 až 23.
- (19) Taliansko zastáva názor, že uznesenie v prípade Deggendorf sa pre predmetnú pomoc nemôže uplatniť, pretože obe pomoci majú odlišný pôvod. Vyšetrovaná pomoc je regionálna (poskytujúci orgánom pomoci je región Lazio), kým pomoc poskytnutá mestským podnikom bola pomocou na národnej úrovni.
- (20) Taliansko tvrdí, že príjemcovia nie sú úplne totožní. Uznesenie v prípade Deggendorf by sa malo uplatňovať iba v jednotlivých prípadoch a nie v programoch pomoci.
- (21) Taliansko sa domnieva, že uznesenie v prípade Deggendorf by sa malo uplatňovať jedine v prípade konečných rozhodnutí, kým rozhodnutie Komisie nie je konečné, pretože nie je ukončený proces odvolania sa proti samotnému rozhodnutiu. Taliansko prehlasuje, že Komisia nemôže vyvíjať takýto tlak na politiku členských štátov, kým sa nevyčerpajú všetky zmluvou ustanovené ochranné prostriedky.

V. PRIPOMIENKY TALIANSKA A TRETÍCH ZAJINTERESOVANÝCH STRÁN

1.1. Prípomienky Talianska

- (15) Argumentácia talianskych orgánov je uvedená v bodoch 16 až 27.
- (16) Taliansko vznieslo otázku totožnosti príjemcov, ktorá sa od času rozhodnutia Komisie začať konanie zmenila. Taliansko dokonca poznamenáva, že príjemca pomoci sa zmenil ešte pred týmto dátumom. Taliansko pri tom všetkom pripúšťa, že Komisia nebola informovaná o uvedenej okolnosti pred prijatím rozhodnutia začať konanie. Zmena príjemcu by mala za následok, že by nebolo možné uplatniť uznesenie v prípade Deggendorf a že toto konanie by bolo bezpredmetné.
- (17) Taliansko popiera, že uvedené opatrenie predstavuje pomoc, pretože ide o miestny projekt, ktorý nemá
- (22) Taliansko sa domnieva, že Komisia používa uznesenie v prípade Deggendorf v príliš širokom rozsahu a poznamenáva, že možným následkom by mohlo byť ukončenie notifikovania zo strany členských štátov.
- (23) Nakoniec zdôrazňuje ďalšie dva aspekty vyšetrovaného projektu, ktoré by mali vylúčiť priklonenie sa k uplatňovaniu uznesenia v prípade Deggendorf: a) ciele energetickej úspornosti projektu sú v súlade s politikou Komisie a Spoločenstiev; b) ACEA by bola v porovnaní s inými mestskými podnikmi poškodená a Komisia by vytvárala tlak na jednotlivý subjekt nelegálnymi prostriedkami.
- (24) V odpovedi na otázky Komisie Taliansko prednieslo pripomienky, ktoré sú uvedené v bodoch 25 až 27.
- (25) Ustanovujúca akcionárska zmluva ukazuje, že AEP je podriadená dvojitej kontrole, a to zo strany spoločností ACEA a Electrabel.

⁽⁶⁾ Vec T-297/02 (Ú. v. ES C 289, 23.11.2002, s. 37).

⁽⁷⁾ K dispozícii na internetovej stránke ACEA: www.aceaspa.it.

- (26) V dohode o spoločnom podniku (joint venture) sa nebral ohľad na prešetrovaný projekt, ani na rozhodnutie o spätnom získaní poskytnutých prostriedkov.
- (27) ACEA vykonáva rôzne činnosti a nie je možné určiť, na ktoré bude mať spätné získanie prostriedkov pomoci vplyv.

1.2. Pripomienky tretích strán

- (28) Spoločnosť ACEA ako príjemca pomoci uviedla mnohé pripomienky, ktoré sú vo veľkej väčšine totožné s pripomienkami, ktoré uviedlo Taliansko. Okrem toho v každom prípade uvádza tri pripomienky, ktoré sa špecifickejšie týkajú uplatňovania uznesenia v prípade Deggenndorf.
- (29) Prvým doplnkovým argumentom spoločnosti ACEA je, že vo vyšetrovanej skutkovej povahe na rozdiel od prípadu Deggenndorf neexistujú závažné a naliehavé prvky, ktoré by viedli k spätnému získaniu poskytnutých prostriedkov a čas, ktorý uplynul od prijatia rozhodnutia o nelegálnosti pomoci nie je dlhý.
- (30) Druhý argument spoločnosti ACEA zdôrazňuje skutočnosť, že ešte raz na rozdiel od prípadu Deggenndorf nemožno spoločnosti ACEA pripísať žiadnu zodpovednosť alebo správanie, ktoré by boli v rozpore so spätným získaním poskytnutých prostriedkov; naopak, ACEA o sebe prehlasuje, že je pripravená vrátiť pomoc a ujasňuje, že meškanie nezávisí od nej.
- (31) V treťom doplnkovom argumente sa ACEA sťažuje, že Komisia neuplatňuje uznesenie v prípade Deggenndorf dôsledne. ACEA sa odvoláva na rozhodnutie Komisie 1998/466/ES⁽⁸⁾ týkajúce sa Sociétés française de production (ďalej len „SFP“), v ktorom sa cituje jedno predchádzajúce negatívne rozhodnutie týkajúce sa toho istého prijímateľa bez toho, že by bolo uplatnené uznesenie v prípade Deggenndorf.

VI. HODNOTENIE

- (32) V hodnotení skutkovej podstaty sa prešetrí predovšetkým to, či prerokované opatrenie je pomocou a či ho možno považovať za zlučiteľné v zmysle zmluvy.
- (33) Ďalej sa bude musieť určiť totožnosť prijímateľa a prehodnotiť uplatniteľnosť uznesenia v prípade Deggenndorf.

1.1. Existencia pomoci

- (34) Mnohé pripomienky zo strany Talianska a spoločnosti ACEA sa týkajú skutočnosti, že Komisia kvalifikuje projekt ako pomoc.
- (35) Projekt je financovaný prostredníctvom zdrojov pochádzajúcich z rozpočtu regionálnej samosprávy, presnejšie zdrojov získaných z uhlíkovej dane „carbon tax“, ustanovenej zákonom o štátnom rozpočte na rok 1999. Prvá podmienka pre opodstatnenie označenia projektu ako pomoci je splnená.
- (36) Opatrenie je výberové, pretože je v prospech jediného podniku, na začiatku spoločnosti ACEA a teraz AEP. Druhá podmienka pre opodstatnenie označenia projektu ako pomoci je splnená.
- (37) Pokiaľ ide o vplyv na obchod, v rozhodnutí o začatí konania sa v bode 3.1 uvádza: „Teplo nie je predmetom obchodovania, ale môže nahradiť iné primárne alebo sekundárne energetické produkty, ktoré sú sami osebe predmetom obchodovania“.
- (38) Potvrdzujú to ďalšie rozhodnutia Komisie, napríklad v prípade Talianska, regiónu Piemonte, Pomoc na znižovanie znečisťujúcich emisií [N614/02⁽⁹⁾], v ktorom sa tvrdí, že projekt diaľkového vykurovania „rodinám umožní nahradiť teplom iné primárne alebo sekundárne zdroje energie ako nafta alebo elektrina, ktoré sú predmetom obchodovania medzi členskými štátmi“.
- (39) Cieľom diaľkového vykurovania je nahradiť individuálne vykurovanie v bytových jednotkách v celej štvrti. Inými slovami, vykurovanie poskytované prostredníctvom výroby tepla diaľkového vykurovania nahrádza teplo z malých kotlov napájaných inými zdrojmi energie, ako sú nafta, plyn alebo elektrina. Nafta, plyn a elektrina sú predmetom obchodovania medzi členskými štátmi. Existuje tu efekt nahrádzania, pri ktorom má vyšetrovaný projekt vplyv na obchod. V každom prípade sú tak ACEA, ako aj Electrabel podnikmi s aktivitami v mnohých sektoroch, najmä v energetickom sektore a v sektore výroby elektriny, v ktorých existuje obchodná výmena v rámci Spoločenstva. Tretia podmienka pre označenie projektu ako pomoci je splnená.

⁽⁸⁾ Rozhodnutie z 21. januára 1998 (Ú. v. ES L 205, 22.7.1998, s. 68).

⁽⁹⁾ Ú. v. EÚ C 6, 10.1.2004, s. 21.

- (40) Opatrenie nakoniec naruša hospodársku súťaž, pretože uprednostňuje jeden podnik, ktorého postavenie sa na globálnom energetickom trhu môže javiť ako posilnené, čo vedie k zmene podmienok na trhu. Vplyv na obchod a narušenie hospodárskej súťaže spôsobené týmto opatrením sa takto ukazujú byť potvrdené a zlučiteľné so závermi Komisie v iných prípadoch ⁽¹⁰⁾.
- (41) Všetky štyri podmienky pre opodstatnenosť označenia projektu ako pomoci sú takto splnené. Komisia na záver uvádza, že vyšetrowaný projekt treba považovať za pomoc.
- (46) Porovnateľná investícia je rovná nule vzhľadom na to, že alternatíva pozostáva z individuálneho vykurovania bytov. Okrem toho neexistujú úspory nákladov vyplývajúce z rozšírenia siete. Preto Komisia považuje celkové náklady investície za oprávnené. Udelená pomoc zodpovedá maximálnej hrubej intenzite 40 %.
- (47) Pokiaľ ide o oprávnené investičné náklady a intenzitu pomoci sa projekt diaľkového vykurovania ukazuje byť sám osebe v súlade s bodmi 30 a 37 smernice.

1.2. Zlučiteľnosť pomoci

- (42) Pokiaľ ide o zlučiteľnosť vyšetrowanej pomoci s programami pomoci v zmysle článku 87 ods. 3 písm. c) Komisia uznáva, že projekt smeruje k dosiahnutiu cieľov na ochranu životného prostredia. V druhom rade Komisia hodnotí, či vyšetrowané opatrenie môže byť zahrnuté medzi opatrenia vyplývajúce zo smernice o ochrane životného prostredia. Komisia sa pozastavila najmä pri bodoch 30 a 37.
- (43) Bod 30 tej istej smernice stanovuje, že „investície v sektore úspor energie v zmysle bodu 6 sú rovnocenné s investíciami na ochranu životného prostredia. Tie v skutočnosti zastávajú základnú úlohu pre dosiahnutie cieľov Spoločenstiev v oblasti životného prostredia ekonomickým spôsobom. Tieto investície preto môžu využívať pomoc na investície, ktorej základná intenzita je 40 % oprávnených nákladov“.
- (44) V rámci vyšetrowaného projektu je prípustná pre pomoc iba investícia do diaľkového vykurovania, ktoré pozostáva z distribučnej siete vykurovania a príslušenstva. Orgány regiónu Lazio poskytli Komisii technickú a ekonomickú dokumentáciu, ktorá potvrdzuje, že projektovaná sieť diaľkového vykurovania by v súčasnej situácii skutočne umožnila značný pokrok pokiaľ ide o úspory energie – prípadne v porovnaní s časom pred uskutočnením investície – *ceteris paribus*. Preto možno uplatniť bod 30 smernice.
- (45) V bode 37 smernice sa stanovuje, že „oprávnené náklady sú prísne obmedzené na doplnkové investičné náklady (nadnáklady) nevyhnutné na dosiahnutie cieľov ochrany životného prostredia“.
- (48) Na základe uvedenej analýzy by Komisia mohla o projekte, vyšetrowanom oddelene prehlásiť, že je zlučiteľný s ustanoveniami v oblasti štátnej pomoci. Pri prijatí uvedeného rozhodnutia vykonala Komisia za týmto účelom zváženie medzi aspektmi ochrany životného prostredia a politikou hospodárskej súťaže. Ako je vymedzené v bode 4 smernice o ochrane životného prostredia „nevyhnutnosť brať dlhodobý ohľad na potreby životného prostredia neznamená, že by mala byť každá pomoc schválená“.
- (49) Prijatý uhol pohľadu Talianska, podľa ktorého by Komisia mala schváliť projekt, keďže smeruje k dosiahnutiu cieľov ochrany životného prostredia by znamenalo zanedbať skutočnosť, že to, čo je pre smernice v oblasti hospodárskej súťaže dôležitejšie je spôsob, akým sa ciele dosahujú. Podľa jurisprudencie Komisia členským štátom pri stanovení noriem pre vyšetrowanie notifikácií v oblasti štátnej pomoci určuje, ako dosahovať ciele ochrany životného prostredia s čo najmenším vplyvom na hospodársku súťaž. V každom prípade cieľ ochrany životného prostredia neospravedlňuje nedodržanie všeobecných pravidiel a princípov v oblasti opatrení štátnej pomoci, nech by bol ich cieľ akýkoľvek.

1.3. Totožnosť príjemcu

- (50) V skúmaní skutkovej podstaty je potrebné určiť totožnosť prijímateľa pomoci.
- (51) Veľký počet pripomienok talianskej strany ⁽¹¹⁾ sa týka zmeny prijímateľa, podmienok upravujúcich prevod časti podniku, ktorý má projekt realizovať a ustanovujúcej akcionárskej zmluvy medzi spoločnosťami ACEA a Electrabel.
- (52) Komisia nebola informovaná o skutočnosti, že príjemcom pomoci sa stal AEP a to ešte pred rozhodnutím o začatí konania. Talianske orgány oznámili uvedenú okolnosť až v rámci tohto konania.

⁽¹⁰⁾ V pomoci N 707/2002 Holandsko – MEP – Prenos obnoviteľnej energie, schválenej Komisiou 19. marca 2003 sa uvádza, že zámerom programu pomoci je uprednostňovať iba výrobcov obnoviteľnej elektrickej energie a výrobcov elektrickej energie produkovanej prostredníctvom spoločnej výroby elektriny a tepla, ktorí touto elektrickou energiou napájajú sieť. Finančná podpora poskytovaná týmto skupinám výrobcov elektrickej energie by posilnila ich postavenie na globálnom energetickom trhu, s možnými zmenami podmienok trhu. Toto posilnenie postavenia príslušných podnikateľov vzhľadom na iných konkurenčných podnikateľov vnútri Spoločenstva sa musí považovať za akt narušujúci obchod medzi členskými štátmi Spoločenstva.

⁽¹¹⁾ Pozrite bod 16 a body 25 až 27.

- (53) Ako sa pripomína v predchádzajúcej časti obsahujúcej popis príjemcu, AEP je odlišným subjektom ako ACEA. Ide o samostatný podnik, ktorý ovládajú ACEA a Electrabel. Napriek tomu musí Komisia pri hodnotení otázok štátnej pomoci posudzovať viac ako výhradne formálne prvky rozlíšenia spoločností. Ako nedávno zdôraznil súd na základe mnohých uznesení Súdneho dvora a samotného súdu⁽¹²⁾.
- (54) „Treba poznamenať, že na základe konsolidovanej jurisprudencie kedykoľvek samostatné právnické jednotky alebo právnické osoby tvoria jeden hospodársky subjekt, musia byť pri uplatňovaní smerníc Spoločenstva v oblasti hospodárskej súťaže považované za jediný podnik (k tomuto bodu pozri vec 170/83 Hydrotherm [1984] ECR 2999, odsek 11 a podobne aj vec T-234/95 DSG/Komisia [2000] ECR II-2603, odsek 124). Pokiaľ ide o štátnu pomoc, otázka, či ide o hospodársky subjekt sa v prvom rade objaví vo vzťahu k otázke, či existuje príjemca pomoci (k tomuto bodu pozri vec 323/82 Intermills/Komisia [1984] ECR 3809, odseky 11 a 12). K tomu je prijatý názor, že Komisia si vyhradzuje určiť, či spoločnosti, tvoriace skupinu, majú byť pre účely uplatňovania pravidiel v oblasti štátnej pomoci považované za hospodársky subjekt alebo za právne a finančne nezávislé subjekty (k tomuto bodu pozri súvisiace veci T-371/94 a T-394/94 British Airways a ďalší/Komisia [1998] ECR II-2405, odseky 313 a 314, a podobne aj DSG/Komisia, odsek 124).“
- (55) Komisia musí určiť, či ACEA a spoločnosť, ktorá je súčasťou skupiny ACEA majú byť považované za jeden hospodársky subjekt. Analýza situácie AEP túto okolnosť potvrdzuje.
- (56) ACEA pripúšťa, že spoločne s Electrabelom ovládajú AEP. ACEA to vyslovene potvrdzuje v jednej z odpovedí⁽¹³⁾. To potvrdzuje aj finančná správa spoločnosti ACEA, v ktorej je AEP vymenovaný medzi spoločnosťami spadajúcimi pod konsolidáciu s ACEA. Skutočnosť, že ACEA ovláda AEP spoločne s Electrabelom a nie sama, nie je významná.
- (57) AEP sa uvádza v účtovnej správe ACEA - na strane 35 správy v prvom polroku 2004 sa uvádza, že „na základe oprávnenia, ktoré umožňuje článok 37 výnosu o zákone 127/91 sú do oblasti konsolidovaných spoločností zahrnuté aj nasledujúce spoločnosti, ovládané hlavnou spoločnosťou skupiny spoločne s ostatnými spoločníkmi a na základe dohôd, ktoré sú s nimi uzavreté“. V zozname sa uvádza aj AEP.
- (58) V ustanovujúcej akcionárskej zmluve medzi ACEA a Electrabel o prevode časti podniku z ACEA na AEP vôbec nie je zmienka o projekte. V každom prípade je však jasné, že AEP projekt zdedilo, stalo sa dobrovoľným prijímateľom pomoci následkom reštrukturalizácie vnútri skupiny ACEA a vykonáva niektoré z činností, ktoré predtým vykonávala ACEA. Okrem toho článok 4 dohody o pridelení časti podniku AEP (v uvedenej dobe mala názov Gen.Co) naznačuje, že z dohody sú vylúčené prípadné spory, ktoré by sa mohli týkať samej časti podniku a že prijímajúci podnik nezodpovedá za žiadny spor, ktorý by vznikol po 1. decembri 2002 (dátum dohody), ale ktorého podstatné fakty vznikli predtým.
- (59) Dohoda medzi dvoma stranami nemôže viesť k oslobodeniu od povinnosti vrátiť nelegálnu a nezlučiteľnú pomoc. Ak by takáto dohoda bola prípustná, viedla by k systematickému vyhýbaniu sa povinnosti uhrádzať nelegálne a nezlučiteľné platby pomoci zo strany podnikov. Okrem toho si treba všimnúť, že vo chvíli nadobudnutia účinnosti dohody rozhodnutie už bolo prijaté a ACEA už proti nemu podala odvolanie. Povinnosti nariadené spoločnosti ACEA boli preto dobre známe, takže nemožno vylúčiť úmysel vyhnúť sa povinnosti vrátiť pomoc.
- (60) ACEA a AEP je preto nutné považovať za jediný hospodársky subjekt a napriek vnútornej reorganizácii musí byť celá skupina, v ktorej je zahrnutá aj ACEA, považovaná za prijímateľa pomoci. Odlišný prístup by umožnil vyhnutie sa pravidlám v oblasti štátnej pomoci.

1.4. Uznesenie v prípade Deggendorf

- (61) Po viac ako dvoch rokoch od rozhodnutia 2003/193/ES Taliansko ešte ani zďaleka nezískalo späť pomoc prehlásenú za nelegálnu a nezlučiteľnú a ešte vždy neurčilo výšku sumy, ktorú majú mestské podniky vrátiť. Od roku 2003, keď sa začalo konanie, sa teda situácia nezmenila. Treba doplniť, že Komisia sa rozhodla podať odvolanie na Súdny dvor, pretože Taliansko nesplnilo ustanovenia rozhodnutia 2003/193/ES⁽¹⁴⁾. Najnovší vývoj sa týka implementácie istého opatrenia do práva Spoločenstva v roku 2004, ktoré ešte nebolo schválené Parlamentom. Opatrenie obsahuje hlavné princípy opätovného získania poskytnutých prostriedkov, a to požiadavku na miestne orgány označiť možných príjemcov alebo požiadavku príjemcom, aby oni sami urobili prehlásenie o výške prijatej pomoci.

⁽¹²⁾ Uznesenie súdu prvého stupňa zo 14. októbra 2004, vec T-137/02 (Pollmeier Malchow GmbH & Co./Komisia).

⁽¹³⁾ Talianska poznámka z 29.4.2004.

⁽¹⁴⁾ Rozhodnutie K(2005) 41 z 20.1.2005, (odvolanie ešte nepodané), pozri tlačové komuniké IP/05/76 z 20.1.2005.

- (62) Komisia sa preto domnieva, že pretrvávajú rovnaká situácia, aká bola v čase začatia konania. Komisia potvrdzuje, že ešte nemožno určiť presnú sumu pomoci, ktorú ACEA využila pred vyšetrovaným poskytnutím pomoci. Ani talianska vláda, ani ACEA neposkytli informácie, ktoré by preukázali, že v prípade ACEA by sa mali výhody vyplývajúce z programu pomoci, ktorý sa považuje za nezlučiteľný považovať za také, ktoré nie sú súčasťou pomoci alebo sú súčasťou existujúcej pomoci alebo zlučiteľnej pomoci vzhľadom na špecifické charakteristiky prijímateľa. Naopak, v dôsledku výšky sumy a z dôvodu charakteru činnosti, ktorú ACEA vykonávala na rôznych trhoch v čase poskytnutia pomoci, kde sa zahŕňa aj produkcia a distribúcia energie a elektriny, výhody poskytnuté spoločnosti ACEA musia byť považované za také, ktoré mali vplyv na obchod v rámci Spoločenstva a ktoré narúšajú hospodársku súťaž. Okrem toho výhody sú značné, pretože zodpovedajú sume z ktorej sa vypočíta daň z príjmu právnických osôb (IRPEG) za tri roky. Skupina ACEA zahŕňajúca AEP je teda ešte stále v postavení príjemcu nelegálnej a nezlučiteľnej pomoci, ktorá musí byť vrátená a ešte stále dochádza k narúšaniu hospodárskej súťaže.
- (63) Za týchto okolností, aj keď nie je určená presná suma prvej pomoci, kumulatívny účinok oboch druhov pomoci pre spoločnosť ACEA a ich narúšajúci vplyv na spoločný trh majú za následok, že pomoc je notifikovaná ako nezlučiteľná so spoločným trhom.
- 1.5. Uplatňovanie uznesenia v prípade Deggendorf na skutkovú podstatu**
- (64) Taliansko a ACEA predniesli ohľadom uplatňovania uznesenia v prípade Deggendorf na túto skutkovú podstatu mnohé argumenty.
- (65) Treba pripomenúť, že uznesenie v prípade Deggendorf vypracované Súdny dvorom⁽¹⁵⁾ predpokladá, že Komisia musí pri vyšetrovaní zlučiteľnosti pomoci brať do úvahy všetky príslušné prvky a najmä kumulatívny účinok novej pomoci a pomoci, o ktorej bolo prehlásené, že je nezlučiteľná a ktorá ešte nebola vrátená. Toto uznesenie umožňuje prerušiť proces udeľovania zlučiteľnej pomoci, kým nebola vrátená predchádzajúca – nelegálna a nezlučiteľná pomoc.
- (66) Treba predovšetkým opakovane uviesť názor ohľadom totožnosti prijímateľa pomoci uvedený v bodoch 51 a 60. Na základe predloženej argumentácie sa Komisia domnieva, že AEP je súčasťou skupiny ACEA a že v skutkovej podstate je prijímateľ v skutočnosti ten istý.
- (67) Skutočnosť, že v tomto prípade ide o regionálnu pomoc a že pomoc poskytnutá mestským podnikom bola na národnej úrovni, je nepodstatná⁽¹⁶⁾. Pre Komisiu sú všetky druhy pomoci štátne, čo potvrdzuje skutočnosť, že štátne orgány sú pre orgány Spoločenstiev jedinými priamymi partnermi. Dôkazom toho je skutočnosť, že opatrenie notifikovalo Taliansko a adresátom rozhodnutia je Taliansko v zmysle článkov 87 a 88 Zmluvy o ES. Okrem toho použité finančné zdroje sú štátne, či ich distribuuje ústredná vláda alebo regionálne orgány. Tento argument preto musí byť zamietnutý.
- (68) Uznesenie v prípade Deggendorf sa uplatňuje vo všetkých prípadoch, v ktorých príjemca pomoci nevrátil prostriedky podľa rozhodnutia Komisie bez ohľadu na skutočnosť, či ide o individuálnu pomoc alebo o program pomoci⁽¹⁷⁾. Komisia sa domnieva, že ACEA bola medzi príjemcami pomoci pre mestské podniky, pretože aspoň jedna časť tejto pomoci bola poskytnutá všetkým podnikom patriacim do uvedenej kategórie, teda aj spoločnosti ACEA.
- (69) Okrem toho ACEA v priebehu konania predniesla pripomienky v úlohe tretej strany na podporu zlučiteľnosti programov pomoci. Komisia vo svojom rozhodnutí prehlásila, že takéto nenotifikované programy sú nezlučiteľné a nelegálne a nariadila Talianskej republike opätovne získať sumy, ktoré boli v rámci hore uvedených programov⁽¹⁸⁾ prípadne vyplatené. ACEA proti tomuto rozhodnutiu podala odvolanie na súde prvého stupňa⁽¹⁹⁾, pričom na tomto mieste uviedla, že predmetnú pomoc využívala. Ako bolo vysvetlené v predchádzajúcom texte, ani talianska vláda ani ACEA neposkytli žiadny špecifický dôvod, ktorý by mohol zabrániť opätovnému získaniu v spomínanom prípade alebo ho obmedziť.
- (70) Finančná správa ACEA uvádza odvolania na rozhodnutie Komisie a na finančné riziká, ktoré by z neho mohli pre skupinu vyplývať. Dokonca sa v nej uvádza výška pravdepodobných súm pomoci, ktorú by Taliansko malo od spoločnosti ACEA spätne získať, aspoň pokiaľ ide o roky 1998 a 1999 vzhľadom na to, že v roku 1997 ACEA vykázala straty (z tohto dôvodu neexistovali výhody pokiaľ ide o poskytnutie nižších daňových odvodov). ACEA uvádza pravdepodobné sumy za rok 1998 (28 miliónov EUR) a za rok 1999 (290 miliónov EUR následkom niektorých mimoriadnych operácií vyplývajúcich z odčlenenia spoločnosti).

⁽¹⁶⁾ Pozri bod 19.⁽¹⁷⁾ Pozri bod 20.⁽¹⁸⁾ V zmysle článku 3 rozhodnutia Komisie musí Taliansko prijať všetky potrebné opatrenia na znovuzískanie poskytnutej nelegálnej pomoci od ich užívateľov.⁽¹⁹⁾ Pozri poznámku pod čiarou 6.⁽¹⁵⁾ Pozri poznámku pod čiarou 3.

- (71) Na rozdiel od tvrdenia, podľa ktorého by sa malo uznesenie v prípade Deggendorf uplatňovať iba ak je rozhodnutie Komisie konečné (napríklad ak je definitívne potvrdené uznesením Súdneho dvora) ⁽²⁰⁾, Komisia pripomína, že jej rozhodnutia sa považujú za platné a uplatňujú sa okamžite, ako nakoniec uznáva aj Taliansko ⁽²¹⁾. To je tiež v súlade s článkom 242 Zmluvy o ES, podľa ktorého odvolania nemajú za následok odročenie. Treba tiež pripomenúť, že pre skúmanú skutkovú podstatu neboli požadované dočasné opatrenia.
- (72) Taliansko sa domnieva, že uplatňovanie uznesenia v prípade Deggendorf predstavuje výnimočný spôsob konania, ku ktorému by sa malo pristúpiť iba ako ku krajnému prípadu (*extrema ratio*). Na rozdiel od tohto názoru sa Komisia domnieva, že práve účinná kontrola štátnej pomoci by viedla k neprerušnému a okamžitému využívaniu uznesenia v prípade Deggendorf s cieľom zabezpečiť účinnosť systému, ktorého cieľom je brať do úvahy všetky druhy štátnej pomoci, ktoré má prijímateľ k dispozícii, čo by znížilo narušenie hospodárskej súťaže a zabezpečilo účinné uplatňovanie rozhodnutí Komisie.
- (73) Proti tvrdeniu Talianska, podľa ktorého by uplatňovanie uznesenia v prípade Deggendorf prinieslo zníženie počtu notifikácií zo strany členských štátov ⁽²²⁾ Komisia poznamenáva, že notifikovanie nie je dobrovoľné, ale povinné v zmysle článku 88 ods. 3 zmluvy. Nenotifikovaná pomoc je (stáva sa) nelegálnou, aj keď by bola zlučiteľná.
- (74) Pokiaľ ide o tvrdenie Talianska, podľa ktorého Komisia vytvára mimoriadny tlak ⁽²³⁾ Komisia poznamenáva, že pri vyšetrovanej skutkovej podstate sa uplatňujú výhradne existujúce práva. ACEA sú uložené sankcie iba tam, kde je príjemcom inej pomoci.
- (75) Bolo by treba zdôrazniť, že ACEA v každom prípade neboli uložené mimoriadne sankcie. Komisia schválila (rozhodnutie týkajúce sa pomoci N 614/02 citované v bode 38) mnohé projekty regiónu Piemonte. Dva zo schválených projektov mal vykonať AEM, mestský podnik mesta Turín a ASM, mestský podnik mesta Settimo Torinese. V prípade AEM sa posudzovalo, či sa má uplatniť uznesenie v prípade Deggendorf. Záver bol negatívny berúc do úvahy pravidlo *de minimis* vzhľadom na to, že predmetná suma bola 17 240 EUR. Miestne orgány sa potom zaviazali overiť, či v období troch rokov nedošlo ku kumulácii iných druhov pomoci v rámci pravidla *de minimis*, ktoré by presiahli celkovú sumu 100 000 EUR. V takom prípade by existovala pomoc, ktorá by nebola schválená práve kvôli uplatňovaniu uznesenia v prípade Deggendorf.
- (76) V prípade ASM sa v rozhodnutí týkajúcom sa pomoci N 614/02 (citované v predchádzajúcom texte v bodoch 38 a 75) uvádza:
- „V zmysle uznesenia týkajúceho sa prípadu Deggendorf ⁽²⁴⁾ sa preto talianske orgány zaviazali overiť, či ‚Azienda sviluppo multiservizi SpA‘ a ďalší príjemcovia pomoci skutočne prijali uvedenú pomoc a v prípade potvrdenia neposkytnúť predmetnú štátnu pomoc predtým, ako predtým poskytnutá nezlučiteľná a nelegálna pomoc nebude vrátená v súlade s hore uvedeným rozhodnutím“.
- (77) Nakoniec, skutočnosť, že ACEA vykonáva rôzne činnosti a nedokáže určiť, na ktoré by spätné získanie pomoci ⁽²⁵⁾ malo účinok nemá vplyv na skutkovú podstatu. Bolo by pre podnik veľmi jednoduché obísť rozhodnutie o návrate prostriedkov tak, že sa nevyjasní, ktorú časť činností alebo ktoré odvetvie podniku treba zaťažiť.
- (78) Naopak, možno uviesť argument že vzhľadom na to, že časť pomoci, prehlásenej za nelegálnu a nezlučiteľnú sa týkala daňového opatrenia, predstavovala v minulosti výhodu pre všetky časti podniku ACEA. Daňovú pomoc, ktorá je prevádzkovou pomocou nemožno priradiť k jednej určitej činnosti podniku. Preto sa nelegálna a nezlučiteľná pomoc týka celej hospodárskej činnosti spoločnosti ACEA, teda aj časti podniku prevedenej na AEP. Z uvedeného vyplýva, že nevrátená časť tejto pomoci môže byť prisúdená aj AEP.

1.6. O pripomienkach tretích strán

- (79) Na rozdiel od toho, čo tvrdí ACEA ⁽²⁶⁾ je čas, ktorý uplynul od prijatia rozhodnutia o spätnom získaní pomoci bez toho, že by sa talianske orgány skutočne usilovali o navrátenie pomoci, v skutočnosti dlhý. Ešte na konci januára 2005 Taliansko neschválilo konania na spätné získanie sumy. Článok 14 ods. 3 nariadenia (ES) č. 659/1999 ⁽²⁷⁾ jasne nariaďuje, že vrátenie sa má uskutočniť bez meškania. Doteraz, ako bolo naznačené v predchádzajúcom texte, nielen že nebol začatý žiadny proces o spätné získanie pomoci, ale neboli ani len definované jasné postupy, ako postupovať.
- (80) Dobrá vôľa spoločnosti ACEA ⁽²⁸⁾ *de facto* nemení situáciu, ktorá stále ostane situáciou, kde vystupuje nevrátená pomoc. Prešetrovaná situácia – spätné získanie pomoci prehlásenej za nelegálnu – je otázkou faktu, na ktorý postoj strán nemá vplyv. Treba dodať, že okrem všeobecného vyhlásenia o dobrej vôli mohla ACEA konať v prospech urýchlenia vrátenia pomoci, napríklad uvedením príslušných súm a najmä vytvorením rezervy na viazanom bankovom účte.

⁽²⁰⁾ Pozri bod 21.

⁽²¹⁾ Taliansky list z 23.7.2003, s. 6.

⁽²²⁾ Pozri bod 22.

⁽²³⁾ Pozri bod 23.

⁽²⁴⁾ Pozri poznámku pod čiarou 3.

⁽²⁵⁾ Pozri bod 27.

⁽²⁶⁾ Pozri bod 29.

⁽²⁷⁾ Ú. v. ES L 83, 27.3.1999, s. 1.

⁽²⁸⁾ Pozri bod 30.

- (81) Nakoniec, pokiaľ ide o tvrdenie o nedôslednosti Komisie pri uplatňovaní uznesenia v prípade Deggendorf, príkladom ktorého by malo byť rozhodnutie 1998/466/ES ⁽²⁹⁾ je nutné poznamenať, že toto rozhodnutie ⁽³⁰⁾ sa zakladalo na povinnosti Francúzska vrátiť predchádzajúcu pomoc, ktorá bola predmetom negatívneho rozhodnutia, a preto nebolo možné uplatniť uznesenie v prípade Deggendorf. Rozhodnutie 1998/466/ES okrem toho určovalo neposkytnúť ďalšiu pomoc s výnimkou výnimočných okolností. V roku 2002 Komisia prijala rozhodnutie týkajúce sa nového zásahu francúzskych orgánov v prospech SFP so záverom, že tento zásah nepredstavoval pomoc. V dôsledku toho neexistoval dôvod na uplatnenie uznesenia v prípade Deggendorf.

VII. ZÁVERY

- (82) Na základe predchádzajúcich úvah Komisia konštatuje, že pomoc vo výške 3,8 milióna EUR, ktorá sa má poskytnúť spoločnosti AEP na projekt diaľkového vykurovania v blízkosti Ríma, ak sa posudzuje samostatne, je zlučiteľná so zmluvou.
- (83) Vyplatenie pomoci v prospech AEP sa napriek tomu musí odložiť, kým Taliansko neposkytne dôkaz, že ACEA vrátila pomoc, ktorá bola po zhodnotení predmetného prípadu rozhodnutia 2003/193/ES s uplatnením uznesenia v prípade Deggendorf vyhlásená za nelegálnu a nezlučiteľnú,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

1. Pomoc, ktorú má Taliansko v úmysle poskytnúť spoločnosti AEP na projekt diaľkového vykurovania na základe rozhodnutia Regionálnej rady Lazia č. 4556 zo 6. augusta 1999, je zlučiteľná so spoločným trhom.
2. Pomoc podľa odseku 1 nemôže byť poskytnutá skôr, kým Taliansko neposkytne dôkaz, že ACEA aj s úrokmi vrátila pomoc, ktorá bola po zhodnotení predmetného prípadu rozhodnutia 2003/193/ES vyhlásená za nelegálnu a nezlučiteľnú.

Článok 2

Do dvoch mesiacov od notifikácie tohto rozhodnutia Taliansko oznámi Komisii opatrenia, ktoré prijalo, aby sa mu prispôbilo.

Článok 3

Toto rozhodnutie je určené Talianskej republike.

V Bruseli 16. marca 2005

Za Komisiu
Neelie KROES
členka Komisie

⁽²⁹⁾ Pozri bod 31.

⁽³⁰⁾ Pozri najmä tretí odsek úvodu.

ROZHODNUTIE KOMISIE

zo 6. apríla 2005

o programe štátnej pomoci, ktorú chce Taliansko poskytnúť na financovanie lodiarstva

[oznámené pod číslom K(2005) 844]

(Iba text v talianskom jazyku je autentický.)

(Text s významom pre EHP)

(2006/599/ES)

KOMISIA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV,

(4) Listom z 30. apríla 2003 Komisia oznámila talianskym orgánom rozhodnutie o začatí konania v súlade s článkom 88 ods. 2 zmluvy vo veci oznámeného programu.

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, najmä na jej článok 88 ods. 2 prvý pododsek,

(5) Rozhodnutie o začatí konania bolo uverejnené v Úradnom vestníku Európskej únie⁽¹⁾. Komisia prizvala zainteresované strany, aby prezentovali svoje pripomienky.

so zreteľom na Dohodu o Európskom hospodárskom priestore, najmä na jej článok 62 ods. 1 písm. a),

(6) Komisia nedostala pripomienky od tretích strán.

po vyzvaní zainteresovaných strán, aby predniesli svoje pripomienky v zmysle uvedených článkov,

keďže:

(7) Listami zo 4. júna 2003, 22. júla 2003 a 3. júna 2004 talianske orgány prezentovali pripomienky v odpovedi na rozhodnutie Komisie z 30. apríla 2003. Dňa 27. januára 2004 sa konalo stretnutie talianskych orgánov a Komisie.

I. KONANIE

(1) Dňa 26. novembra 1998 Komisia schválila Špeciálny záručný fond na financovanie lodiarstva zriadený v zmysle článku 5 zákona č. 261 z 31. júla 1997 a vzala do úvahy, že intenzita pomoci, ktorú stanovuje program, by mohla dosiahnuť 1 %.

(8) Listom z 3. novembra 2004 uvedené orgány požiadali Komisiu o jej stanovisko k tomuto prípadu. Komisia odpovedala listom z 22. decembra 2004 a nedostala ďalší list zo strany talianskych orgánov.

(2) Článok 5 zákona č. 261 z 31. júla 1997 bol upravený zákonom č. 413 z 30. novembra 1998. Dňa 16. mája 2001 talianske orgány oznámili Komisii prijatie výnosu ministra financií, rozpočtu a ekonomického plánovania zo 14. decembra 2000, ktorý dopĺňa záručný systém, tvrdiac, že v dôsledku týchto zmien a doplnení treba tento program považovať za program pomoci. Toto rozhodnutie preto prihliada na toto oznámenie.

(3) Po oznámení nasledovala korešpondenčná výmena s talianskymi orgánmi s cieľom získať ďalšie informácie. Komisia mala okrem iného aj množstvo neformálnych kontaktov s uvedenými orgánmi a príslušným externým poradcom, s ktorým sa stretla dvakrát v rôznom čase.

II. OPIS POMOCI

(9) „Špeciálny záručný fond na financovanie lodiarstva“ (ďalej len „Fond“) bol zriadený v zmysle článku 5 zákona č. 261 z 31. júla 1997. Na základe verejnej obchodnej súťaže bolo finančné, administratívne a technické spravovanie Fondu prisúdené spoločnosti Mediocredito Centrale SpA („Mediocredito“). Fond je určený na pokrytie rizík vyplývajúcich z nevrátenia pôžičiek na stavbu a prestavbu lodí, ktoré poskytli banky majiteľom lodí z Talianska i zo zahraničia. Fond za týmto účelom poskytuje majiteľom lodí záruky *end-financing* druhého stupňa. Talianske orgány potvrdili, že Fond ešte nie je v prevádzke, a preto zatiaľ neboli poskytnuté záruky.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 145, 21.6.2003, s. 48.

- (10) Financovanie nesmie trvať dlhšie ako 12 rokov, suma nesmie prevyšovať 80 % zmluvnej ceny lode pri úrokovej sadzbe, ktorá nie je nižšia ako tá, ktorá vyplýva z rezolúcie Rady OECD (Organizácia pre hospodársku spoluprácu a rozvoj) z 3. augusta 1981 a neskorších úprav, alebo pri trhovej úrokovej sadzbe v prípadoch, že sa na financovaní nepodieľajú iné verejné pôžičky určené na redukcii nákladov na úroky. Okrem toho je financovanie zaručené hypotékou prvého stupňa na príslušnú loď, ktorá je predmetom financovania.
- (11) Systém stanovuje poskytnutie záruk majiteľom lodí, ktorých Mediocredito vyhlásilo za ekonomicky a finančne spôsobilých na základe kritérií stanovených vo výnose.
- (12) Záruka môže byť poskytnutá až do výšky 40 % celkového financovania a v rámci tohto limitu môže pokrývať až 90 % konečnej straty, ktorú hradia banky z kapitálu, zmluvných úrokov a z úrokov z omeškania v miere, ktorá neprevyšuje platnú referenčnú sadzbu k dňu začatia súdneho konania na opätovné získanie pohľadávky, a výdavky vrátane výdavkov na súdne konanie a mimosúdnych trov.
- (13) Jednorazová prémie (una tantum), ktorá sa vzťahuje na príjemcov Fondu, je pevná a od začiatku bola stanovená na 1,6 % garantovanej sumy nezávisle od trvania garantovanej pôžičky. Talianske orgány následne informovali Komisiu o úmysle opätovne stanoviť takúto jedinú prémie pre operácie v trvaní 12 rokov na maximálnej úrovni 2,3 % garantovanej sumy (jej proporcionálnym znížením na krátkodobejšie pôžičky). Jednorazová prémie 2,3 % zodpovedá ročnej prémii 0,5 % garantovanej sumy, ktorá nebola uhradená z 12-ročnej pôžičky.
- (14) Talianske orgány uvažovali o zavedení mechanizmu diferencovania rizika, na základe ktorého by sa na rozličné projekty uplatňovali rozličné prémie podľa rizika, ktoré sa na ne vzťahuje. Systém bol však iba súhrnne opísaný a Komisii nebol doručený iný podrobný opis či informácia o jeho fungovaní.

III. DÔVODY NA ZAČATIE KONANIA

- (15) V rozhodnutí o začatí konania Komisia vyjadrila pochybnosti, že Taliansky záručný fond na financovanie lodiarstva dodržiaval všetky podmienky vyplývajúce z bodu 4.3 oznámenia z 11. marca 2000 o uplatňovaní článkov 87 a 88 Zmluvy o ES o štátnej pomoci poskytovanej vo forme záruky („oznámenie o zárukách“) ⁽²⁾, podmienky, ktoré by umožnili vylúčiť vecnú podstatu pomoci.

- (16) Komisia sa pýtala aj na to, či by sa program záruk poskytovaných štátom, ktorý požaduje tú istú prémie od všetkých príjemcov nehľadiac na individuálne riziká financovaného projektu a pôsobí v sektore, ktorého trh je pripravený ponúknuť takéto záruky, prípadne mohol považovať za schopný samofinancovania.
- (17) Okrem toho Komisia pochybovala, že prémie, ktoré vyplátili príjemcovia, sú v súlade s trhom a v každom prípade postačia na pokrytie všetkých nákladov programu.
- (18) Napokon Komisia nemohla vylúčiť, že percento rovnajúce sa len 10 % najrискantnejšej časti pôžičky, sa môže ukázať ako nedostatočná záruka, že veriteľ správne zhodnotí úverovú vierohodnosť vypožičiatel'a a minimalizuje riziká súvisiace s danou operáciou.

IV. PRIPOMIENKY TALIANSKA

- (19) Podľa talianskych orgánov Fond nepredstavuje pomoc z nasledujúcich dôvodov:
- i) kritériá, ktoré stanovil Fond na poskytnutie záruk pripúšťajú výber len tých majiteľov lodí, ktorí zodpovedajú zvýšeným ekonomickým kritériám s nižšou rizikovosťou, ako je priemer; príslušnosť príjemcov k analogickým rizikovým triedam, ako sa zdá, nie je nevyhnutná na podstatnú diverzifikáciu prémie;
- ii) náhodný prieskum, ktorý sa uskutočnil v rôznych úverových bankách, ktoré pôsobia v Taliansku, sa riadil odhadom priemernej trhovej ceny analogických záruk, ktorá je v podstate ekvivalentná s tou, ktorú stanovili talianske orgány.
- (20) Následne listom z 3. júna 2004 talianske orgány prejavili ochotu zaviesť diverzifikovaný systém prémie na základe rizikosti financovaných projektov. Systém prijíma ako východiskový bod počiatočnú prémie 0,5 % ročne. V podstate by sa prémie menili na základe dĺžky financovania a rizikosti projektov príjemcov. Uvažovalo by sa o troch úrovniach *ratingu*. Na financovanie v trvaní 12 rokov by sa jediná prémie navrhnutá príjemcom pre najnižšiu rizikovú kategóriu rovnala 2,065 %, 2,603 % pre stredne rizikovú kategóriu a 3,142 % pre stupeň najvyššieho rizika. To by zodpovedalo ročnej sadzbe, ktorá sa rovná 0,4563 % zaručenej sumy na menej rizikové projekty a 0,6562 % na tie rizikovejšie.

⁽²⁾ Ú. v. ES C 71, 11.3.2000, s. 14.

- (21) Orgány by stanovili rozličné hodnotové pásma pre šesť ekonomicko-finančných parametrov, ktoré by sa hodnotili vždy, keď potenciálny príjemca žiada o prijatie do programu pomoci. Podľa jeho celkovej účinnosti podľa týchto parametrov by bol žiadateľ zaradený do jednej z troch rizikových kategórií. V každom prípade nebol systém nikdy zdokonalený a talianske orgány už neposkytli ďalšie praktické podrobnosti o jeho fungovaní.

V. HODNOTENIE

1. Podstata pomoci v zmysle článku 87 ods. 1 zmluvy

- (22) Podľa článku 87 ods. 1 zmluvy akákoľvek pomoc poskytnutá členským štátom alebo akoukoľvek formou zo štátnych zdrojov, ktorá naruša hospodársku súťaž alebo hrozí narušením hospodárskej súťaže tým, že zvýhodňuje určité podniky alebo výrobu určitých druhov tovaru, sa považuje za nezlučiteľnú s vnútorným trhom, pokiaľ ovplyvňuje obchod medzi členskými štátmi.

- (23) Predmetom hodnotenia je opatrenie založenia záručného fondu na zabezpečenie krytia pre financovanie pôžičiek, ktoré banky poskytnú majiteľom lodí na stavbu alebo prestavbu lodí v talianskych lodeniach. Komisia ozrejmila svoje usmernenia k takýmto opatreniam v oznámení o uplatňovaní článkov 87 a 88 Zmluvy o ES na štátnu pomoc udelenú vo forme záruk („oznámenie o zárukách“)⁽³⁾.

- (24) Oznámenie o zárukách vysvetľuje, prečo štátna záruka môže predstavovať štátnu pomoc: „Štátna záruka umožňuje vypožičavateľovi získať na pôžičku lepšie podmienky ako sú tie, ktoré sa vo všeobecnosti získavajú na finančnom trhu. Vďaka štátnej záruke má vypožičavateľ spravidla možnosť dosiahnuť znížené sadzby alebo ponúknuť menšie krytie. Bez štátnej záruky by tento nebol schopný nájsť finančnú inštitúciu, ochotnú poskytnúť mu pôžičku za akýchkoľvek podmienok. (...) Príspevok vyplývajúci zo štátnej záruky spočíva v skutočnosti, že príslušné riziko prevezme štát. Toto prevzatie rizika by malo byť v podstate odmenené primeranou protihodnotou. Eventuálne odmietnutie samotnej protihodnoty predstavuje stratu zdrojov pre štát a zároveň stratu príspevku pre podnik. Následne môže ísť o štátnu pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 aj v prípadoch, kde neprebehla platba na základe poskytnutej záruky“⁽⁴⁾.

a) Ekonomická výhodnosť

- (25) V konkrétnom prípade ide predovšetkým o zisťovanie, či sú predkladané záručné prémie v súlade s primeranou

trhovou cenou. Zo základných zásad kontroly štátnej pomoci a uvedených predpisov vyplýva zásada, na ktorej je založené oznámenie o zárukách: referenčným bodom na zhodnotenie, či záruka predstavuje štátnu pomoc, je trh. Ak totiž štát dostane protihodnotu za záruku ekvivalentnú tej protihodnote, ktorú by dostal súkromný subjekt z radov analogických príjemcov, príjemca by nemal žiadnu výhodu a štát by konal ako investor alebo súkromný veriteľ, ktorý pôsobí na finančnom trhu. Naopak, ak cena, ktorú zaplatia príjemcovia a podmienky aplikované na záruky, sú výhodnejšie ako cena a podmienky trhu, potom príjemcovia majú jasnú ekonomickú výhodu, a preto (ak sú splnené ďalšie podmienky) ide o štátnu pomoc v zmysle zmluvy.

- (26) Oznámenie o zárukách stanovuje v bode 4.3 šesť podmienok, za základe ktorých Komisia môže určiť, či štátny záručný systém predstavuje štátnu pomoc. Preto Komisia musí predovšetkým prehodnotiť, či oznámený systém spĺňa tieto podmienky, pretože by to umožňovalo okamžite vylúčiť prítomnosť prvkov pomoci.

- (27) Podľa bodu 4.3, štátne záručné systémy nepredstavujú štátnu pomoc v zmysle článku 87 ods. 1, ak sú splnené nasledujúce podmienky:

a) systém neumožňuje poskytnutie záruk vypožičavateľom, ktorí sa nachádzajú vo finančných ťažkostiach;

b) vypožičavateľ je v podstate schopný získať na finančných trhoch pôžičku za trhových podmienok bez akéhokoľvek zásahu zo strany štátu;

c) záruky súvisia so špecifickou finančnou operáciou, sú vymedzené vopred určenou maximálnou sumou, nepokrývajú viac ako 80 % pôžičky (alebo iného peňažného záväzku) v podstate (okrem tých, kde ide o dlhopisy alebo analogické cenné papiere) a sú časovo obmedzené;

d) podmienky systému sú založené na reálnom zhodnotení rizika spôsobom, ktorým protihodnoty zaplatené podnikmi, ktoré sú príjemcami, s veľkou pravdepodobnosťou dovoľujú samofinancovanie samotného systému;

e) systém stanovuje podmienky, v súlade s ktorými sa budú poskytovať budúce záruky, ako aj celkovú finančnú dotáciu podliehajúcu revízii, ktorá sa vykonáva aspoň raz do roka;

⁽³⁾ Pozri poznámku pod čiarou 2.

⁽⁴⁾ Body 2.1.1 a 2.1.2 oznámenia.

- f) protihodnoty pokrývajú jednak bežné riziká, ktoré sa vzťahujú na poskytnutie záruky, jednak administratívne výdavky na systém, ako aj – v prípade, že štát poskytuje počiatočné finančné prostriedky na rozbehnutie systému – bežnú kapitálovú výnosnosť.
- (28) Komisia poznamenáva, že v tomto prípade sa uplatňujú podmienky, o ktorých sa hovorí v písmenách a), b), c) a e) a neuplatňujú sa podmienky, o ktorých sa hovorí v písmenách d) a f), pokiaľ ide o riziko, ktoré podstupuje štát, neprináša primeranú protihodnotu.
- (29) V zmysle bodu 4.3, písmená d) a f) oznámenia musia byť podmienky systému založené na reálnom zhodnutí rizika, a to tak, aby bol systém s čo najväčšou pravdepodobnosťou schopný samofinancovania, a aby primerané výnosy stačili na pokrytie bežných rizík súvisiacich s poskytnutím záruk a administratívnymi výdavkami na systém (a keď štát poskytuje počiatočné finančné prostriedky na rozbehnutie systému, aby bola umožnená bežná kapitálová výnosnosť). Taliansko nebolo schopné dokázať Komisii, že prémie, ktoré stanovuje systém, môžu zaručovať jeho samofinancovanie a pokryť všetky administratívne výdavky.
- i) Neprimeranosť navrhovaných prémie
- (30) Úverové inštitúcie aktívne na finančnom trhu by požadovali vyššie prémie na záruky tohto typu vzhľadom na to, že jednotná prémia 2,3 % sa zdá byť, podľa všetkého, nedostatočnou zárukou na pokrytie všetkých nákladov, ktoré súvisia s eventúálnymi neplneniami záväzkov a administratívnymi výdavkami. To isté platí pre kategóriu prémie od 2,065 % do 2,603 %, ktorá je uvedená v liste z 3. júna 2004.
- (31) Talianske orgány nemali v minulosti analogické systémy štátnej záruky, a preto nedisponujú dôveryhodnými historickými či praktickými údajmi (stupeň neplnenia záväzku v sektore, výnos systému, reálne administratívne výdavky na jeho riadenie), na základe ktorých by mohli dokázať samofinancovanie systému.
- (32) Podľa talianskych orgánov je navrhnutá prémia odvodená od referenčnej hodnoty analogického trhu, a preto sa musí považovať za primeranú. Neodpovedá to však informáciám, ktorými disponuje Komisia.
- (33) Predovšetkým tie isté talianske orgány tvrdia listom zo 7. októbra 1998, že priemerná trhová provízia za poskytnutie záruky je podľa ich názoru 0,915 % ročne. Takáto hodnota je oveľa vyššia ako ročné náklady zodpovedajúce jednotnej prémii, ktorú pôvodne stanovili talianske orgány a prémie stanovené v liste z 3. júna 2004.
- (34) Po druhé, neprimeranosť stanovenej prémie potvrdzujú novšie údaje, ktoré poskytli talianske orgány. V roku 2003 tieto skutočne zorganizovali náhodný prieskum za účelom odhadnúť priemernú trhovú províziu, ktorú by úverové inštitúcie aplikovali na analogické záruky. Z listov talianskych bánk, ktoré doručili Komisii, vyplýva, že všetky interpelované inštitúcie by skutočne aplikovali prémie vyššie ako 0,5 % ročne alebo kategóriu prémie vyššiu ako je tá, ktorú navrhuje Taliansko v liste z 3. júna 2004. Prémie, ktoré navrhujú banky sú tieto:
Banca CARIGE	od 0,50 % do 0,75 % ročne
BNL	asi 0,60 % ročne
Unicredit	0,60 % ročne
Citigroup	0,60 % ročne
Deutsche Bank	od 0,70 % do 0,80 % ročne
ABN Amro	od 0,70 % do 0,75 % ročne
Banca Intesa	asi 0,75 % ročne
Banca di Roma	od 0,75 % do 1,25 % ročne
- (35) Po tretie, neprimeranosť navrhutej prémie ďalej potvrdzuje skúsenosť, ku ktorej dospela Komisia pri prieskume nemeckých záručných systémov na financovanie lodiarstva, ktoré na rozdiel od talianskeho Fondu fungujú už niekoľko rokov. V decembri 2003 Komisia schválila záručné systémy nemeckých spolkových krajín [štátna pomoc č. N 512/03⁽⁵⁾], pretože oznámené opatrenia nepredstavovali štátnu pomoc v zmysle zmluvy.
- (36) Nemecký prípad ukázal, že sú podľa všetkého nevyhnutné zvýšené prémie na zaručenie pokrytia rizika neplnenia (a administratívnych výdavkov): nemecké systémy pripúšťajú ročné prémie od 0,8 % do 1,5 %, podľa úverovej bonity príjemcu.

(⁵) Ú. v. EÚ C 62, 11.3.2004, s. 2.

- (37) Keďže nemecké systémy a taliansky systém sú si značne podobné a vyplývajú z nich analogické problémy, Komisia navrhla talianskym orgánom, aby pozorne preskúmali obsah rozhodnutia o systémoch v nemeckých spolkových krajinách predovšetkým preto, lebo ako už bolo povedané, spolkové krajiny už v minulosti disponovali niekoľkými štátnymi záručnými systémami na financovanie lodiarstva. Zatiaľ čo talianske orgány nie sú schopné prezentovať žiadny dôkaz, aby dokázali, že systém by sa mohol podľa všetkého samofinancovať, nemecké orgány naopak poskytli podstatné množstvo dôveryhodných historických údajov na podloženie ich odhadov ⁽⁶⁾.
- (38) Komisia preto poslala Taliansku rozhodnutia o systémoch v nemeckých spolkových krajinách, ktoré neobsahujú dôverné údaje. Okrem toho, na žiadosť Talianska o získanie kompletnejších a detailnejších informácií, pochádzajúcich pokiaľ možno od nemeckých orgánov, Komisia zaslala talianskym orgánom a ich externému poradcovi údaje nevyhnutné na kontaktovanie príslušných nemeckých orgánov a príslušného poradcu.
- ii) Chýbajúca diverzifikácia rizika
- (39) Komisia sa taktiež domnieva, že Fond nie je založený na reálnom zhodnotení rizika, a preto podľa všetkého nie je schopný samofinancovania.
- (40) Informácie, ktorými Komisia disponuje ukazujú, že financovanie lodiarstva je sektorom, v ktorom je možné zhodnotiť individuálne riziká a vypočítať ich cenu a že existuje trh pre poskytnutie záruky *end-financing* na financovanie lodiarstva, ktorý riadne funguje. Pretože záručný systém na financovanie lodiarstva, ktorý stanovuje tú istú prémieu pre všetkých príjemcov za predpokladu, že funguje na základe tých istých podmienok a obmedzení ako iné subjekty na trhu, sa s najväčšou pravdepodobnosťou nejaví schopný samofinancovania. Príjemcovia s rizikovosťou nižšou ako je priemer majú totiž stále možnosť nájsť ručiteľa ochotného pokryť ich riziko za cenu nižšiu ako je priemerná prémiea. Okrem toho, že záručný systém, ktorý ponúkli verejné orgány, je povinný, je určený na pokrytie len vyšších rizík ako je priemer, a preto sa nejaví schopný primeraného samofinancovania.
- (41) Poskytnuté informácie poukazujú na to, že záručný systém na financovanie lodiarstva, ktorý zaviedlo Taliansko predpokladá už stanovenú prémieu a že použitie systému nie je povinné. Zároveň informácie, ktoré poskytlo Taliansko, potvrdzujú, že je možné zhod-
- notiť individuálne riziko (a že existuje trh na poskytovanie takýchto záruk). Vzhľadom na to sa nemožno domnievať, že záručný systém predmetnej jednotnej prémie je „podľa všetkého“ schopný samofinancovania.
- (42) Ako už bolo uvedené v liste z 3. júna 2004 talianske orgány prejavili ochotu zaviesť systém, na základe ktorého sa na rozličné projekty, ktoré sa vyznačujú rozmanitou rizikovosťou, aplikujú rôzne prémie. Napriek tomu sa však táto ochota nepremietla do nijakého konkrétneho návrhu. Nový systém je opísaný súhrnne v liste, ale odvtedy neboli doručené iné podrobnosti, ani informácie o jeho fungovaní, hoci talianske orgány vedeli o zásadnej dôležitosti tohto aspektu pre rozhodnutie Komisie.
- (43) V každom prípade, aj keď by sa takýto systém považoval za schopný zaručiť reálne zhodnotenie rizika, stačila by menšia úroveň predložených prémieí (viď hore), aby sa dokázalo, že opatrenie by mohlo priznať ekonomickú výhodu majiteľom lodí, ktorí sú príjemcami.
- iii) Pokrytie administratívnych výdavkov
- (44) Talianske orgány neposkytli Komisii dôveryhodné a podrobné odhady všetkých administratívnych výdavkov spojených s plánovaním, zriadením a riadením Fondu, ani nikdy neurobili nápravu tohto nedostatku, napriek tomu, že otázka bola nastolená už v rozhodnutí o začatí konania.
- (45) Komisia sa okrem iného domnieva, že ak by sa vybrané prémie už teraz mohli javiť ako nepostačujúce na pokrytie všetkých strát v prípade neplnenia a *fortiori* existuje riziko, že nebudú stačiť ani na pokrytie všetkých administratívnych výdavkov.
- (46) Napokon, talianske orgány oznámili Komisii, že zákon pridelil a štát vyčlenil z rozpočtu 258 228 449,54 eur (500 miliárd lír) na operatívnosť Fondu bez toho, aby sa počítalo s kapitálovou výnosnosťou.
- iv) Z á v e r
- (47) Na záver z uvedených argumentov vyplýva, že prémiea alebo kategória prémieí, ktoré stanovili talianske orgány, nie sú schopné zaručiť samofinancovanie systému, ani pokryť administratívne výdavky. Okrem toho, podmienky systému sa nezdáajú byť založené na reálnom zhodnotení rizika. Ba čo viac, nebolo splnené kritérium súkromného investora.

⁽⁶⁾ Je treba poznamenať, že trh stavby lodí sa javí globálny a že trh financovania lodiarstva sa zdá byť prinajmenšom paneurópsky. Z nemeckého prípadu sa preto môžu čerpať významné prvky nezávisle od skutočnosti, že hodnotené systémy sa netýkali Talianska.

- (48) Vzhľadom na to sa Komisia domnieva, že navrhované opatrenie by mohlo priznať ekonomickú výhodnosť majiteľom lodí, ktorí sú príjemcami z Fondu.
- b) *Použitie štátnych zdrojov a selektívnosť opatrenia*
- (49) Systém jasne zahŕňa použitie štátnych zdrojov, pretože stanovuje, že sa poskytujú verejné záruky a že príslušné finančné prostriedky sú poskytované zo štátneho rozpočtu. Štátne záruky môžu v skutočnosti priniesť stratu zdrojov pre štát, ktorý by vzal na seba finančné riziko a vzdal by sa primeranej protihodnoty zo strany príjemcov.
- (50) Je taktiež jasné, že opatrenie je selektívne, pretože zo štátnej záruky môžu profitovať len majitelia lodí, ktorí majú v úmysle vykonávať práce spojené so stavbou a prestavbou lodí v talianskych lodeniach (a ktoré zodpovedajú kritériám stanoveným talianskou legislatívou).
- c) *Narušenie hospodárskej súťaže a vplyv na obchod*
- (51) Hospodárska výhoda, ktorú Fond priznáva špecifickým podnikom, môže takpovediac narušiť hospodársku súťaž, pretože štátne záruky môžu týmto podnikom uľahčiť prístup k určitým aktivitám, ktoré sú za iných okolností neprístupné. Poskytnutie štátnych záruk bez primeranej protihodnoty zo strany príjemcov môže uvedeným príjemcom a talianskemu sektoru lodného staviteľstva priznať konkurenčné zvýhodnenie voči európskym a mimoeurópskym konkurentom, ktorým neplynú výhody z analogického opatrenia.
- (52) Na globálnom trhu v oblasti lodného staviteľstva existuje intenzívny obchod medzi krajinami EÚ. Spomínané opatrenie preto môže ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi.
- (53) Vzhľadom na to, že existujú všetky prvky, o ktorých hovorí článok 87 ods. 1, navrhovaný systém predstavuje štátnu pomoc v zmysle zmluvy.
- (54) Článok 87 ods. 2 a 3 uvádza podmienky, na základe ktorých je daná pomoc zlučiteľná alebo sa môže považovať za zlučiteľnú so spoločným trhom. Článok 87 ods. 3 písm. e) stanovuje, že Rada môže určiť rozhodnutím prijatým kvalifikovanou väčšinou na návrh Komisie špecifické kategórie pomoci, ktoré sa môžu považovať za zlučiteľné so spoločným trhom.
- (55) V čase notifikácie bola pomoc v sektore lodného staviteľstva upravená nariadením Rady (ES) č. 1540/98 z 29. júna 1998 o pomoci na stavbu lodí⁽⁷⁾. Podľa tohto nariadenia je pomoc v sektore povolená len za podmienok a za účelmi, ktoré sú v ňom stanovené. Okrem toho, pomoc na fungovanie v sektore lodného staviteľstva už nie je prípustná pre zmluvy uzavreté po 31. decembri 2000.
- (56) Od 1. januára 2004 je uplatniteľný nový rámec o štátnej pomoci na stavbu lodí⁽⁸⁾ („rámec o pomoci na stavbu lodí“), ktorý potvrdil zákaz akejkoľvek pomoci na prevádzku v sektore. Následne, za zlučiteľnú sa môže považovať len pomoc, ktorá je v súlade s uvedenými podmienkami a ktoré odpovedajú cieľom, ktoré stanovuje rámec.
- (57) Podľa judikatúry Súdneho dvora⁽⁹⁾ a ak prechodné pravidlá neustanovujú inak, notifikovaná štátna pomoc musí byť preskúmaná vo svetle predpisov platných v momente, keď sa prijíma rozhodnutie o jej zlučiteľnosti. V tomto konkrétnom prípade, musí byť preto pomoc preskúmaná vo svetle rámca o pomoci na stavbu lodí.
- (58) Rozhodnutie začať konanie bolo prijaté, keď už platilo nariadenie (ES) č. 1540/98, ktoré preto tvorí právny základ. Napriek tomu nie je nevyhnutné začať nové konanie, ak relevantné ustanovenia dvoch nasledujúcich legislatívnych aktov nie sú podstatne odlišné. V tomto prípade je táto podmienka očividne splnená⁽¹⁰⁾.
- (59) V zmysle rámca o pomoci na stavbu lodí a nariadenia (ES) č. 1540/98, pomoc, o ktorú ide, zahŕňa všetky typy pomoci, priamu aj nepriamu, poskytnutú lodeniciam, majiteľom lodí alebo tretím stranám na stavbu alebo prestavbu lodí, predovšetkým výhodné úvery, záruky a daňové zvýhodnenie⁽¹¹⁾.

⁽⁷⁾ Ú. v. ES L 202, 18.7.1998, s. 1.

⁽⁸⁾ Rámec o štátnej pomoci na stavbu lodí (2003/C 317/06) (Ú. v. EÚ C 317, 30.12.2003, s. 11).

⁽⁹⁾ Pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 18. novembra 2004, prípad T-176/01, Ferriere Nord SpA proti Komisii, predovšetkým body 134 až 140.

⁽¹⁰⁾ Pozri prípad T-176/01, body 74 až 82.

⁽¹¹⁾ Pozri článok 2 ods. 2 nariadenia Rady (ES) č. 1540/98 a bod 11 rámca o pomoci na stavbu lodí.

2. Zlučiteľnosť pomoci so spoločným trhom

- (60) Vzhľadom na zlučiteľnosť so spoločným trhom má rozhodnutie začať konanie základ v skutočnosti, že spomínaná pomoc je pomoc na prevádzku, a ako taká je nezlučiteľná v zmysle nariadenia Rady (ES) ⁽¹²⁾ č. 1540/98 z 1. januára 2001. Toto ustanovenie je stále platné v zmysle rámca o pomoci na stavbu lodí, ktorý nedovoľuje poskytnutie pomoci na prevádzku.
- (61) Rozhodnutie začať konanie posúdilo taktiež možnosť zhodnotiť zlučiteľnosť pomoci vo svetle ustanovení OECD o výhodných úveroch poskytnutých na stavbu alebo prestavbu lodí ⁽¹³⁾. Vzhľadom na to sa potvrdilo, že aj keď Dohoda OECD a Rezortná dohoda stanovili pravidlá v oblasti záruk, ustanovenia Dohody OECD o minimálnych referenčných prémiech by neboli aplikovateľné, pokiaľ by ich znovu nepreskúmali účastníci Rezortnej dohody ⁽¹⁴⁾. Čo je stále ten prípad.
- (62) Nakoľko sa nepristúpilo k prehodnoteniu pomoci vo vzťahu k iným ustanoveniam o zlučiteľnosti, ktoré stanovuje nariadenie Rady (ES) č. 1540/98 je zrejme, že spomínaná pomoc nie je zameraná ani na zastavenie [výroby], ani na ozdravenie či reštrukturalizáciu, ani na inovačné investície, ani na výskum a vývoj, ani na ochranu životného prostredia. Taktiež je zrejme, že pomoc nesmeruje k zvýhodňovaniu dosiahnutia takýchto cieľov, ani na základe ustanovení rámca o pomoci na stavbu lodí, hoci sú trochu odlišné. Taktiež je zrejme, že pomoc nemá v úmysle dosiahnuť iné horizontálne ciele (vzdelávanie, zamestnanosť, podporu MSP [malých a stredných podnikov]), ktoré sú v súlade so spomínaným rámcom povolené.
- (63) Okrem iného treba podčiarknuť, že talianske orgány nikdy nepotvrdili, že pomoc by sa mala považovať za zlučiteľnú. Nikdy neposkytli Komisii informácie, ktoré by umožňovali preskúmať, či by pomoc mohla patriť do oblasti jednej z výnimiek zo všeobecného zákazu v súlade s článkom 87 ods. 1 zmluvy.
- (64) Vzhľadom na vyššie uvedené sa Komisia domnieva, že v tomto prípade sa neaplikovala žiadna výnimka zo

zákazu poskytovania pomoci v sektore lodného staviteľstva a teda opatrenie, ktoré predstavuje údaje o štátnej pomoci, je nezlučiteľné so spoločným trhom.

VI. ZÁVER

- (65) Na základe vyššie uvedeného Komisia dospela k záveru, že systém týkajúci sa *Špeciálneho záručného fondu na financovanie lodiarstva* tvorí systém štátnej pomoci nezlučiteľnej so spoločným trhom,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Program štátnej pomoci, ktorý Taliansko zamýšľa poskytnúť na financovanie lodiarstva v zmysle článku 5 zákona č. 261 z 31. júla 1997, upraveného článkom 1 zákona č. 413 z 30. novembra 1998, a doplneného výnosom ministra financií, rozpočtu a ekonomického plánovania zo 14. decembra 2000, je nezlučiteľný so spoločným trhom.

Spomínaná pomoc sa preto nemôže poskytnúť.

Článok 2

Do dvoch mesiacov od notifikácie tohto rozhodnutia Taliansko oznámi Komisii opatrenia prijaté na jeho plnenie.

Článok 3

Toto rozhodnutie je určené Talianskej republike.

V Bruseli 6. apríla 2005

Za Komisiu
Neelie KROES
členka Komisie

⁽¹²⁾ Pozri článok 3 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 1540/98.

⁽¹³⁾ Pozri článok 3 ods. 4 nariadenia Rady (ES) č. 1540/98.

⁽¹⁴⁾ Pozri bod 23 rámca o pomoci na stavbu lodí, ktorý odkazuje na spomínané ustanovenia OCSE, citované v rozhodnutí o začatí konania.

ROZHODNUTIE KOMISIE

zo 4. septembra 2006,

ktorým sa pre určité stavebné výrobky ustanovujú triedy odolnosti z hľadiska zaťaženia vonkajším ohňom, a ktoré sa týka strešných sendvičových panelov s obojstranným kovovým plášťom

[oznámené pod číslom K(2006) 3883]

(Text s významom pre EHP)

(2006/600/ES)

KOMISIA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva,

so zreteľom na smernicu Rady 89/106/EHS z 21. decembra 1988 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov vzťahujúcich sa na stavebné výrobky ⁽¹⁾, a najmä na jej článok 20 ods. 2,

keďže:

(1) V smernici 89/106/EHS sa predpokladá, že s cieľom zohľadniť rôzne úrovne ochrany stavieb na národnej, regionálnej alebo miestnej úrovni bude možno potrebné ustanoviť v interpretačných dokumentoch triedy týkajúce sa odolnosti výrobkov, pokiaľ ide o všetky základné požiadavky, ktoré sa na ne kladú. Tieto dokumenty boli uverejnené ako „Oznámenie Komisie k interpretačným dokumentom smernice Rady 89/106/EHS ⁽²⁾“.

(2) Pokiaľ ide o základnú požiadavku bezpečnosti v prípade požiaru, interpretačný dokument č. 2 uvádza celý rad vzájomne súvisiacich opatrení, ktoré spoločne vymedzujú stratégiu požiarnej bezpečnosti, ktorá sa má rôznymi spôsobmi rozpracovať v členských štátoch.

(3) Interpretačný dokument č. 2 určuje ako jedno z týchto opatrení obmedzenie tvorby a šírenia ohňa a dymu v rámci daného priestoru prostredníctvom obmedzenia schopnosti stavebných výrobkov prispieť k plnému prepuknutiu požiaru.

(4) Úroveň tohto obmedzenia je možné vyjadriť iba z hľadiska odlišných úrovní požiarnej odolnosti výrobkov pri ich konečnom použití.

(5) Na základe harmonizovaného riešenia bol rozhodnutím Komisie 2001/671/ES z 21. augusta 2001 prijatý systém tried, ktorým sa vykonáva smernica Rady 89/106/EHS, pokiaľ ide o klasifikáciu striech a strešných krytín z hľadiska zaťaženia vonkajším ohňom ⁽³⁾.

(6) V prípade určitých stavebných výrobkov je nevyhnutné použiť klasifikáciu ustanovenú v rozhodnutí 2001/671/ES.

(7) Odolnosť niektorých striech a strešných krytín z hľadiska zaťaženia vonkajším ohňom podľa klasifikácie ustanovenej v rozhodnutí 2001/671/ES je dobre zabezpečená a pre tvorcov požiarnej smerníc v členských štátoch dostatočne známa, takže sa nevyžadujú skúšky tejto konkrétnej funkčnej vlastnosti.

(8) Opatrenia ustanovené v tomto rozhodnutí sú v súlade so stanoviskom Stáleho výboru pre stavebníctvo,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Stavebné výrobky, ktoré spĺňajú všetky požiadavky z hľadiska zaťaženia striech vonkajším ohňom bez potreby ďalšieho skúšania, sú stanovené v prílohe.

Článok 2

Osobitné triedy, ktoré sa majú uplatňovať na rôzne stavebné výrobky, spadajúce do klasifikácie z hľadiska zaťaženia vonkajším ohňom a prijaté rozhodnutím 2001/671/ES, sú stanovené v prílohe k tomuto rozhodnutiu.

⁽¹⁾ Ú.v. ES L 40, 11.2.1989, s. 12. Smernica naposledy zmenená a doplnená nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Ú. v. EÚ L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ Ú. v. ES C 62, 28.2.1994, s. 1.

⁽³⁾ Ú.v. ES L 235, 4.9.2001, s. 20.

Článok 3

Tam, kde je to dôležité, sa výrobky musia posudzovať vzhľadom na ich konečné použitie.

Článok 4

Toto rozhodnutie je určené členským štátom.

V Bruseli 4. septembra 2006

Za Komisiu
Günter VERHEUGEN
podpredseda

PRÍLOHA

Tabuľka uvedená v tejto prílohe uvádza zoznam stavebných výrobkov, ktoré spĺňajú všetky požiadavky z hľadiska zaťaženia striech vonkajším ohňom bez potreby ďalšieho skúšania.

Tabuľka

TRIEDY ODOLNOSTI STREŠNÝCH SENDVIČOVÝCH PANELOV S OBOJSTRANNÝM KOVOVÝM PLÁŠŤOM Z HĽADISKA ZAŤAŽENIA VONKAJŠÍM OHŇOM

Výrobok ⁽¹⁾	Podrobnosti o výrobku:	Základný materiál s minimálnou hustotou	Trieda ⁽²⁾
Strešné sendvičové panely s plášťom z ocele, nehrdzavejúcej ocele (antikora) alebo hliníka	V súlade s EN 145091 ⁽¹⁾	PUR 35 kg/m ³ alebo	B _{ROOF} (t1)
		MW (lamely) 80 kg/m ³ alebo	B _{ROOF} (t2)
		MW (dosky plnej šírky) 110 kg/m ³	B _{ROOF} (t3)

⁽¹⁾ Panely s profilovaným vonkajším kovovým plášťom, ktoré majú:

- minimálnu hrúbku pláštá z ocele alebo nehrdzavejúcej ocele 0,4 mm;
- minimálnu hrúbku pláštá z hliníka 0,9 mm;
- na každom pozdĺžnom spoji medzi dvomi panelmi prekrytie vonkajšieho kovového pláštá presahujúceho cez vrchol a minimálne 15 mm smerom nadol na jeho protiľahlej strane;
- na každom priečnom spoji medzi dvomi panelmi prekrytie vonkajšieho kovového pláštá presahujúceho najmenej 75 mm;
- ochranný antikoročný povlak z PVC nanášaný v tekutom stave s maximálnou nominálnou hrúbkou suchého filmu 0,200 mm, so spalným teplom maximálne 8,0 MJ/m² a maximálnou plošnou hmotnosťou po zaschnutí 300 g/m²; alebo akýkoľvek iný tenký náter s nižšími parametrami;
- bez ochrany hrán klasifikáciou reakcie na oheň najmenej D-s3, d0 podľa EN 13501-1;

⁽²⁾ Trieda ustanovená v tabuľke prílohy k rozhodnutiu 2001/671/ES.

Použitie symboly: PUR = polyuretán; MW = minerálna vlna; PVC = polyvinylchlorid; PCS = spalné teplo (gross calorific potential).

ROZHODNUTIE KOMISIE

z 5. septembra 2006

o núdzových opatreniach, pokiaľ ide o nepovolený geneticky modifikovaný organizmus LL RICE 601 vo výrobkoch z ryže

[oznámené pod číslom K(2006) 3932]

(Text s významom pre EHP)

(2006/601/ES)

KOMISIA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva,

so zreteľom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 z 28. januára 2002, ktorým sa ustanovujú všeobecné zásady a požiadavky potravinového práva, zriaďuje Európsky úrad pre bezpečnosť potravín a stanovujú postupy v záležitostiach bezpečnosti potravín⁽¹⁾, a najmä na druhý pododsek jeho článku 53 ods. 2,

keďže:

- (1) V článku 4 ods. 2 a článku 16 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1829/2003 z 22. septembra 2003 o geneticky modifikovaných potravinách a krmivách sa ustanovuje, že na trh Spoločenstva sa nesmú uvádzať žiadne geneticky modifikované potraviny alebo krmivá⁽²⁾, pokiaľ sa na ne nevzťahuje povolenie udelené v súlade s týmto nariadením. V článku 4 ods. 3 a článku 16 ods. 3 toho istého nariadenia sa ustanovuje, že sa nesmú povoliť žiadne geneticky modifikované potraviny a krmivá, pokiaľ sa primerane a dostatočne nepreukáže, že nemajú nepriaznivé účinky na zdravie ľudí, zvierat alebo na životné prostredie, že nezavádzajú spotrebiteľa alebo užívateľa a že sa nelíšia od potravín alebo krmív, ktoré majú nahradiť, do takého rozsahu, že by ich bežná spotreba bola pre ľudí alebo zvieratá z hľadiska výživy nevýhodná.
- (2) Orgány Spojených štátov amerických 18. augusta 2006 informovali Komisiu, že výrobky z ryže kontaminované geneticky modifikovanou ryžou s názvom „LL RICE 601“ („kontaminované výrobky“), ktorých uvedenie na trh Spoločenstva nebolo povolené, sa našli vo vzorkách ryže odobratých na trhu USA z obchodnej dlhozrmej ryže pochádzajúcej zo žatvy z roku 2005. Kontamináciu výrobkov oznámila 31. júla 2006 americkým orgánom spoločnosť Bayer Crop Science, ktorá vyvinula geneticky modifikovanú ryžu LL RICE 601. Americké orgány neskôr informovali Komisiu, že stále nie je známe,

v akom rozsahu bol dodávateľský reťazec kontaminovaný a že v súčasnosti nie je možné poskytnúť informáciu o možnej kontaminácii vývozu do Spoločenstva. Okrem toho Komisiu informovali, že uvedenie týchto výrobkov na trh nebolo povolené ani v Spojených štátoch amerických.

- (3) Bez toho, aby boli dotknuté záväzky členských štátov v oblasti kontroly, by opatrenia, ktoré sa majú prijať vzhľadom na pravdepodobný dovoz kontaminovaných výrobkov, mali vytvoriť komplexný a spoločný prístup, ktorý umožní prijatie rýchlych a účinných opatrení a zabráni členským štátom rozdielne riešiť túto situáciu.
- (4) V článku 53 nariadenia (ES) č. 178/2002 sa ustanovuje možnosť prijať vhodné núdzové opatrenia Spoločenstva týkajúce sa potravín a krmív dovážaných z tretích krajín s cieľom chrániť zdravie ľudí, zvierat alebo životné prostredie, ak nie je možné riziku dostatočne čeliť prostredníctvom opatrení, ktoré prijali príslušné členské štáty.
- (5) Keďže geneticky modifikovaná ryža LL RICE 601 nie je podľa právnych predpisov Spoločenstva povolená vzhľadom na predpoklad rizika pri výrobkoch, ktoré nie sú povolené v nariadení (ES) č. 1829/2003, v ktorom sa berie do úvahy zásada prevencie stanovená v článku 7 nariadenia (ES) č. 178/2002, je vhodné prijať núdzové opatrenia, aby sa zabránilo uvedeniu kontaminovaných výrobkov na trh Spoločenstva.
- (6) Podľa všeobecných požiadaviek stanovených v nariadení (ES) č. 178/2002 prevádzkovatelia obchodnej činnosti s potravinami a krmivom nesú hlavnú právnu zodpovednosť za to, aby zabezpečili, že potraviny a krmivá v rámci podnikov patriacich pod ich kontrolu spĺňajú požiadavky potravinového práva a aby overili, či sú tieto požiadavky splnené. Preto by mali byť prevádzkovatelia zodpovední za prvé uvedenie potravín a krmív na trh povinní dokázať, že potraviny a krmivá neobsahujú kontaminované výrobky. Z tohto dôvodu by sa v rámci opatrení uvedených v tomto rozhodnutí malo vyžadovať, aby sa zásielky určitých výrobkov s pôvodom v Spojených štátoch amerických mohli uvádzať na trh, iba ak je k dispozícii analytická správa, v ktorej sa uvádza, že výrobky nie sú kontaminované ryžou LL RICE 601. Analytickú správu by malo vydať akreditované laboratórium v súlade s medzinárodne uznávanými normami.

(¹) Ú. v. ES L 31, 1.2.2002, s. 1. Nariadenie naposledy zmenené a doplnené nariadením Komisie (ES) č. 575/2006 (Ú. v. EÚ L 100, 8.4.2006, s. 3).

(²) Ú. v. EÚ L 268, 18.10.2003, s. 1.

- (7) S cieľom uľahčiť kontroly by sa všetky geneticky modifikované potraviny a krmivá uvedené na trh mali podrobiť overenej metóde detekcie. Spoločnosť Bayer Crop Science bola požiadaná, aby poskytla metódy detekcie ryže LL RICE 601, ako aj kontrolné vzorky. Sprístupnili sa dve metódy, ktoré overila spoločnosť Grain Inspection, Packers and Stockyards Administration (GIPSA) ministerstva poľnohospodárstva Spojených štátov v spolupráci s referenčným laboratóriom Spoločenstva uvedeným v článku 32 nariadenia (ES) č. 1829/2003.
- (8) Opatrenia uvedené v rozhodnutí musia byť primerané a nesmú obmedzovať obchod viac, ako sa to vyžaduje, a mali by preto zahŕňať len výrobky, pri ktorých existuje predpoklad kontaminácie LL RICE 601, ktoré podľa získaných informácií, boli dovezené zo Spojených štátov amerických do Spoločenstva.
- (9) Napriek žiadostiam zo strany Komisie americké orgány nevedeli poskytnúť záruku, že dovážané výrobky z ryže dovezené zo Spojených štátov amerických nebudú obsahovať LL RICE 601.
- (10) So zreteľom na krmivá alebo iné potraviny, ktoré nie sú uvedené v opatreniach stanovených v tomto rozhodnutí, by mali členské štáty monitorovať, či boli tieto výrobky kontaminované LL RICE 601. Na základe informácií, ktoré poskytli členské štáty, Komisia zváži potrebu všetkých akýchkoľvek dodatočných vhodných opatrení.
- (11) Rozhodnutie Komisie 2006/578/ES z 23. augusta 2006 o núdzových opatreniach, pokiaľ ide o nepovolený geneticky modifikovaný organizmus LL RICE 601 vo výrobkoch z ryže⁽¹⁾ bolo prijaté s cieľom dočasne zakázať umiestňovanie kontaminovaných výrobkov na trh.
- (12) Tieto dočasné opatrenia by sa mali potvrdiť.
- (13) Je preto vhodné zrušiť a nahradiť rozhodnutie 2006/578/ES.
- (14) Opatrenia uvedené v tomto rozhodnutí by sa mali prehodnotiť v rámci šiestich mesiacov s cieľom posúdiť, či sú ešte potrebné.
- (15) Opatrenia ustanovené v tomto rozhodnutí sú v súlade so stanoviskom Stáleho výboru pre potravinový reťazec a zdravie zvierat,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Rozsah pôsobnosti

Toto rozhodnutie sa vzťahuje na tieto výrobky s pôvodom v Spojených štátoch amerických:

Výrobok	Kód KN
lúpaná (hnedá) ryža predparená s dlhými zrnami A	1006 20 15
lúpaná (hnedá) ryža predparená s dlhými zrnami B	1006 20 17
lúpaná (hnedá) ryža s dlhými zrnami A	1006 20 96
lúpaná (hnedá) ryža s dlhými zrnami B	1006 20 98
polobielená predparená ryža s dlhými zrnami A	1006 30 25
polobielená predparená ryža s dlhými zrnami B	1006 30 27
polobielená ryža s dlhými zrnami A	1006 30 46
polobielená ryža s dlhými zrnami B	1006 30 48
bielená predparená ryža s dlhými zrnami A	1006 30 65
bielená predparená ryža s dlhými zrnami B	1006 30 67
bielená ryža s dlhými zrnami A	1006 30 96
bielená ryža s dlhými zrnami B	1006 30 98
zlomková ryža (pokiaľ je pôvodne bez dlhých zŕn)	1006 40 00

Článok 2

Podmienky prvého uvedenia na trh

Členské štáty povoľujú prvé uvedenie výrobkov uvedených v článku 1 na trh iba vtedy, ak pôvodná analytická správa založená na vhodnej a overenej metóde detekcie geneticky modifikovanej ryže LL RICE 601 a vydaná akreditovaným laboratóriom, pripojená k zásielke dosvedčuje, že výrobok neobsahuje geneticky modifikovanú ryžu LL RICE 601.

Ak je zásielka výrobkov uvedených v článku 1 rozdelená, ku každej časti rozdelenej zásielky sa priloží overená kópia analytickej správy.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 230, 24.8.2006, s. 8.

V prípade, že nie je k dispozícii analytická správa uvedená v odseku 1, musí prevádzkovateľ so sídlom v Spoločenstve, ktorý je zodpovedný za prvé uvedenie výrobku na trh, dať výrobky uvedené v článku 1 otestovať, aby bolo možné preukázať, že neobsahujú geneticky modifikovanú ryžu LL RICE 601. Až do predloženia analytickej správy sa zásielky nesmú uvádzať na trh Spoločenstva.

Členské štáty informujú Komisiu o potvrdených (nepriaznivých) výsledkoch prostredníctvom rýchleho výstražného systému pre potraviny a krmivá.

Článok 3

Iné kontrolné opatrenia

Členské štáty prijímú vhodné opatrenia, vrátane náhodného odberu vzoriek a analýzy, ktoré sa týkajú výrobkov uvedených v článku 1, ktoré sú už na trhu, s cieľom overiť, či medzi nimi nie je geneticky modifikovaná ryža LL RICE 601. Informujú Komisiu o potvrdených (nepriaznivých) výsledkoch prostredníctvom rýchleho výstražného systému pre potraviny a krmivá.

Článok 4

Kontaminované zásielky

Členské štáty prijímú potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby sa výrobky uvedené v článku 1, u ktorých sa zistil obsah geneticky modifikovanej ryže LL RICE 601, neuviedli na trh.

Článok 5

Úhrada nákladov

Členské štáty zabezpečia, aby náklady, ktoré vzniknú pri vykonávaní článkov 2 a 4, znášali prevádzkovatelia zodpovední za prvé uvedenie na trh.

Článok 6

Preskúmanie opatrení

Opatrenia uvedené v tomto rozhodnutí sa prehodnotia najneskôr do 28. februára 2007.

Článok 7

Zrušenie

Rozhodnutie 2006/578/ES sa zrušuje.

Článok 8

Adresáti

Toto rozhodnutie je adresované členským štátom.

V Bruseli 5. septembra 2006.

Za Komisiu
Markos KYPRIANOU
člen Komisie